

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 43^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 113

Σαν ταξιδιάρικα πουλιά. Οι λεγόμενες φεστιβαλικές ταινίες, όχι αυτές που προβάλλονται ευκαιριακά σε κάποιο γκλαμουράτο φεστιβάλ, είναι σαν τα ταξιδιάρικα πουλιά. Έρχονται από παντού, όπως φέτος εδώ από 40 χώρες απ' όλα τα πλάτη και τα μήκη της γης, και πάνε παντού. Συγκεντρώνονται σε διάφορους σχηματισμούς (προγράμματα προβολών) σε διαφορετικά φεστιβάλ, όπου προβάλλονται, αξιολογούνται ή αγνοούνται κι έπειτα πάλι πετούν για αλλού, να βρουν το κοινό τους. Μεταφέροντας, με τα φτερά των εικόνων τους, τις ιστορίες τους που μας επιτρέπουν να ταξιδέψουμε ως θεατές σε άλλους τόπους και να γνωρίσουμε "από κοντά" άλλους ανθρώπους, όπως δεν θα μπορούσαμε ποτέ σ' ένα ταξίδι τουριστικό. Για να συμμετάσχεις σ' ένα τέτοιο ταξίδι δεν αρκεί να είσαι σινεφίλ, δηλαδή συλλέκτης ει-

του Σωτήρη Ζήκου

κώνων. Πρέπει να νοιάζεσαι μίνιμουμ για τον ανθρώπινο κόσμο —όπου γης— και να συντονισθείς στο ρυθμό του, να μπεις στην ιδιαίτερη ατμόσφαιρά του, να ζήσεις μαζί με τα πρόσωπα του έργου μια κρίσιμη φάση της ζωής τους, χωρίς προκατάληψη. Και όπου βγει. Εξάλλου οι περισσότερες από αυτές τις ταινίες πια αφηγούνται μικρές (ανθρώπινες) ιστορίες φυγής: μικρές περιπλανήσεις, ή αποδράσεις, σε κοινωνικά τοπία αδρανή. Όπου τα μόνα κίνητρα (αντί) δράσης μοιάζουν να είναι είτε ένας άδολος έρωτας είτε μια οικογενειακή ευθύνη είτε η ανάγκη αναζήτησης μιας ταυτότητας. Και το μήνυμα που μεταδίδουν, μας αρέσει δεν μας αρέσει, είναι νομίζω σαφές: Σύντροφοι-σινεφίλ η μεγάλη περιπέτεια τελείωσε, όσο κι αν προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο τα χολιγουντιανά παραμύθια της Χαλιμάς. Ζούμε, ο καθένας, τριγυρίζοντας στο μικρό του τοπίο σε μια παγκοσμιοποιημένη εποχή, τη δική του ιστορία φυγής. Αναζητώντας την περιπέτεια, έστω και για την ίδια την περιπέτεια. Έτσι, τουλάχιστον, φαίνονται να μας λένε αυτά τα ταξιδιάρικα πουλιά των κινηματογραφικών φεστιβάλ που εποπτεύουν τον νέο κόσμο που ζούμε. Φύγαμε;

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΟΘΟΝΗ

“Περίεργοι καιροί για τους κινηματογραφόφιλους που αναζητούν πρωτότυπες μυθοπλασίες, μορφικές αναζητήσεις και αληθινά συναισθήματα, ενώ γύρω τους κυριαρχεί το χωνευτήριο των εικόνων όπου στοιβάζονται ριάλιτι σόου, κακόγουστα παιχνίδια, σίριαλ, κ.λπ., κ.λπ.!”

Μιχάλης Δημόπουλος

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 *Κάντο όπως ο Μπέκκιν*, η ταινία έναρξης του 43ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου στις 22:00 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT

5 Οι σημερινές προβολές ταινιών των Μάρκο Μπελόκιο, Μπέλα Ταρ, Μπομπ Ράφελσον, Οτάρ Ισοελιάνι και Ζαν Φρανσουά Στεβενέν

6 Αναζητώντας τους κρυμμένους θησαυρούς των Νέων Οριζόντων του ανεξάρτητου κινηματογράφου και οι ταινίες της ημέρας

7 Μια γενική αναδρομή στη σχέση του με τον κινηματογράφο κάνει ο Δημήτρης Επίδης, εικονιζόμενος πάλι στον Τζον Λέον

9 Για την έντονη δραστηριοποίηση του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου μας μιλάει ο πρόεδρος του Διαγόρας Χρονόπουλος

10 Γιάννης Αδλιανίδης: Ένας ιππότης για τον ελληνικό κινηματογράφο και η ταινία του *Η καρτοπαίκτη*

11 Τα πορτρέτα συνισθημάτων του Παντελή Βούλγαρη και οι δύο ταινίες του *Ελευθέριος Βενιζέλος* και *Όλα είναι δρόμοι*

13 Έχουν πολύ μεγάλη γκάμα οι φετινές προτάσεις του Φεστιβάλ, μας λέει ο διευθυντής του Μιχάλης Δημόπουλος

15 Η κατάσταση των πραγμάτων στα κινηματογραφικά Βαλκάνια και η ταινία *Στο πουθενά* από την Τουρκία

17 Ένα ταξίδι σε εικόνες εξωτικές, στο Παράθυρο στην Ασία και η ταινία *Όσα* από την Κορέα

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Αγαπητό μου φεστιβαλικό ημερολόγιο,

• Των Γαβριήλ και Μιχαήλ σήμερα. Χρόνια πολλά στο Διευθυντή του Φεστιβάλ κ. Μιχαήλ Δημόπουλο. Και στον Μισέλ (Οικονόμου).

• Πέρασε κιόλας ένας χρόνος; Οίμε, Θεοί και δαίμονες, κάποιος πρέπει να παλουκώσει τούτον τον αδέσποτο χρόνο, διότι έχει πάρει φόρα και δεν σταματά. Τέλος πάντων. Τουλάχιστον φέρνει ένα φεστιβάλ (και τι φεστιβάλ!). Όπως και να το κάνουμε δεν υπάρχει γλυκύτερη προσημονία (οκεί, είναι λίγο υπερβολικό) από αυτήν ενός καλλιτεχνικού οργανισμού.

Εδώ μέγα
Φεστιβάλ γίνεται,
και στο λιμάνι μας
δυσκοιλιές
αρμενίζουν.
Αρχίσουμε, το
πρώτο χαμπαρί;

• Λοιπόν, νούμερο 43 και για κάποιον περίεργο λόγο θα είμαι και φέτος εδώ, κι αυτό το χειμώνα (δεν με νοιάζει που το ημερολόγιο λέει ευθαρσώς «φθινόπωρο», εγώ έχω πουντιάζει) ανώνυμος κι εσωστρεφής να χώνομαι παντού και πάντοτε με το μικρό μου μπλε σημειωματάριο, να παρακολουθώ, να διασκεδάζω, να ακούω και να προτείνω.

• Δεν θα το κρύψω πάντως. Καθότι είχα ξεχάσει ποιος είναι ο ρόλος μου και τι πρέπει να γράφω, ξεφυλλίσσα το περσινό Πρώτο Πλάνο. Α, να, κάτι αρχίζει να ξεκαθαρίζει μέσα μου...

• Βγήκα για βόλτα στην παλιά παραλία. Ο θερμοαίος μύριζε φεστιβαλικά από το Λευκό Πύργο. Όχι μόνο λόγω μιας ιδιαίτερης αύρας που μπορεί να είναι και ψευδαίσθηση, αλλά κι εξαιτίας των εικαστικών παρεμβάσεων. Καταρχήν τα μεγάλα πράσινα γράμματα στο λιμάνι που μας θυμίζουν πού είμαστε, ποιοι είμαστε και προς τα πού βαδίζουμε και κατά δεύτερον, για όποιον θέλει και λίγο φως στο ασταθές περπάτημά του, τα σημμένα φανάρια, που από τα λίγα που γνωρίζω περί τέχνης, θυμίζουν μπλεξίμο θερπής (δεκαετία τριάντα) και επιστροφή των ρομπότ. Καλό είναι αυτό, δεν είναι κακό.

• Λοιπόν. Αλλαγές, αλλαγές, αλλαγές. Οι συνεντεύξεις τύπου των σκηνοθετών δεν θα δίνονται πλέον στην αποθήκη Γ τις πρωινές ώρες, αλλά μετά από την πρώτη επίσημη προβολή της κάθε ταινίας. Ζήτη η απόφαση, διότι ήταν πράγματι λίγο παράξενο να δημιουργείται τόση βουή σε κάθε συνέντευξη (και όσοι πίνουν τον καφέ τους να παρα-

travelling

Πάμε φέτος Πλατεία;;; και, βεβαίως, Ολύμπιον - Λιμάνι...

καλούνται για ηουχία). Και άντε, εμείς είμαστε Έλληνες και πάει στο καλό, είμαστε συνηθισμένοι να γίνεται και λίγη φασαρία όταν δίνουμε διαλέξεις, συνεντεύξεις και τα λοιπά. Οι ξένοι τι φταίνει;

• Το φεστιβάλ ακολουθεί και αυτό (σημείο των καιρών) ιμπεριαλιστική πολιτική κι επεκτείνεται. Προστέθηκε μια ακόμη αίθουσα. Όπως λίγο παλιότερα, έτσι και φέτος θα μπορούμε να βλέπουμε

Τζέσικα Λανγκ: Όχι, δεν με κάλεσαν. Ούτε τον Τζακ. Προτίμησαν φέτος τον Λου Καστέλ!

• Θέλετε σπαρ; Για. Ούτε η Σαρλότ Ράμπλινγκ θα έρθει ούτε η Αντζελίνα Τζολί (αν και είχα τα δάχτυλά μου σταυρωμένα τρία βράδια επί σειρά). Φέτος δεν θα έχουμε τη λάμψη μιας γκλόμποους περσόνας, αλλά το φεστιβάλ έβαλε πλήρη προς την ποιότητα. Δίχως παρεξήγηση, ανέκαθεν είχε ποιότητα, απλά τώρα η ποιότητα θα είναι μονίμως στο προσκήνιο, δίχως να της κλέβουν τα φώτα. Χαμηλό προφίλ και ας μιλήσουν οι ταινίες. Πάντως η Σάλα Χαγέκ που

Πρόεδρος: Να προσέλθει ο κατηγορούμενος Μισέλ ή Λάμπρος ή Αλέκος που γιορτάζει. Αντιπρόεδρος: Άσε τα γαλλικά σου... Να προσέλθει η Κική που γιορτάζει κι αυτή.

ταινίες και σε μια αίθουσα του Πλατεία Alpha Odeon (αυτή με το νούμερο 4). Τι σημαίνει αυτό;

Πως θα χαρτογραφώ την περιοχή λιμάνι-πλατεία, ώστε να εντοπίσω τα καλύτερα φαγάδικα και να συνδυάζω το πηγαίνε-έλα και με κάτι εξίσου χρήσιμο, όπως είναι η βρώση. Τρεχάτε ποδαράκια μου.

Από την πρόβα του Yanni Kersale: Θα σας αλλάξουμε φέτος τα φώτα σε αβανγκαρντίες. Μπας και ξεστραβωθείτε.

έκανε καλλιτεχνική στροφή στην καριέρα της θα ήταν μια καλή επιλογή για καλεσμένη. Όχι;

• Ποιοι θα βρίσκονται λοιπόν στο φεστιβάλ; Ο μέγας Μπομπ Ράφelson, ο αντικονφομιστής Μάρκο Μπελόκιο πρόεδρος και της κριτικής επιτροπής, ο ηθοποιός φετίχ του Μάρκο: Λου Καστέλ, ο Άμπας Κιαροστάμι (4η φορά τα τελευταία χρόνια που παρευρίσκεται εδώ. Ε, είμαστε γλυκοαίματοι) και φυσικά όλοι εμείς να απολαμβάνουμε την ευκαιρία να δούμε όλη την ελληνική σοδεία συν τις

ξένες παραγωγές που δεν θα έχουμε τη δυνατότητα να βρούμε ούτε στα πιο εξεζητημένα βίντεο κλαμπ.

• Ποιος αρέσκειται να φοράει τα γυναικεία εσώρουχα της γυναίκας του (πριν βιαστείτε να δείξετε με το δάχτυλο τριγύρω, διαβάστε τη συνέχεια), έχει γίνει άγαλμα λατρείας σε βουδιστικό ναό, μάθημα σε πανεπιστήμιο της Αγγλίας (σταρολογία...?), φαντασίωση μερικών εκατομμυρίων γυναικών και βγάξει σε μια μέρα περίπου όσο ένας Έλληνας δάσκαλος σε ένα χρόνο; Είναι ο Ντέιβιντ Μπέ-καμ, ο γνωστός «αγαπάω τη sprise Βικτόρια κι έχουμε την τέλεια οικογένεια» ποδοσφαιριστής της Μάντσεστερ, που πλέον έγινε και τίτλος ταινίας. Είναι η βρετανική παραγωγή που θα προβληθεί στην τελετή έναρξης. Όχι, δεν πρωταγωνιστεί ο προαναφερθείς γόης, αλλά μια κοπέλα που τον λατρεύει και θέλει να μπει στην ομάδα ποδοσφαίρου του σχολείου της προκαλώντας μύριες αντιδράσεις. Μυρίζομαι Billy Elliot 2;

• Χμμ (επιφώνημα σκέψης και σμίξιμο φρυδιών καθώς περνάω το πρόγραμμα μια γρήγορη ματιά). Στο διεθνές διαγωνιστικό τμήμα γίνεται χαμός. Μόνο μια made by θείο Σαμ (ΗΠΑ) παραγωγή και μετά πανικός. Από το συνηθισμένο υπόπλο Ιράν, την Κορέα και την Ιαπωνία, μέχρι Παλαιστίνη και Ταϊλάνδη. Φυσικά η Ευρώπη είναι εδώ δυναμική και όταν λέω Ευρώπη, εννοώ όπως την μάθαμε στο σχολείο κι όχι όπως παρουσιάζεται τώρα, δηλαδή δυο χώρες: ΕΕ και μη ΕΕ. Προβλέψεις δεν θα κάνουμε ακόμη. Ας κονταροχτυπηθούν λίγο και μετά στόμα με στόμα, κάτι θα βρούμε να πούμε κι εμείς.

• «Στους Νέους Ορίζοντες μπορεί να ανακαλύψει κανείς κρυμμένους θησαυρούς», είπε ο κύριος Είπιδης κι εμείς οι σινεφίλ το ξέρουμε αυτό καλά. Μπορεί τα διαγωνιστικά τμήματα να έχουν το χαβαλέ του «είμαστε μικροί θεοί και κρίνουμε τα πάντα», αλλά τα διαμάντια κρύβονται πάντα εκεί, στη δυσδιάκριτη γραμμή των οριζόντων.

• Από ταινίες οι πιο χτυπητές είναι το 10 του Κιαροστάμι (ο τίτλος αναφέρεται στις δέκα σκάνες που απαρτίζουν το έργο), το Ken Park των Λάρι Κλαρκ, Εντ Λάχμαν (αυτή τη φορά εκτός από τους ταιλαπωρήμενους νέους, ο σκληρός Λάρι βάζει στο στόχαστρό του και τους κηδεμόνες—κάνε γονείς να δεις προκοπή) και το Doll του Τακέσι Κιτάνο, ο οποίος παρατάει τη βρόμικη γιαπωνέζικη μαφία και καταπιάνεται με μια ανθρώπινη λυρική ιστορία (μυρίζομαι στε κάτι σαν το Ταξίδι του Κικουτζιρο).

• Η Κλερ Ντενί επιστρέφει (Παρασκευή Βράδυ, ο τίτλος) και όσοι θυμούνται τις περσινές αιμογαυικές ανθρωποφάνες, θα καταλάβουν γιατί το αναφέρουμε. Μήπως να πάρουμε και καμιά σασκούλα μαζί μας;

• Γυναίκα (παντρεμένη με γυναίκα) προσποιείται πως είναι άντρας και δουλεύει μάλιστα σε συνεργείο. Γίνονται τέτοια πράγματα; Κι όμως γίνονται, τουλάχιστον στη Σρι Λάνκα (Πετώντας με μια Φτερούγα). Μόνο να μην έχει το αδοξο τέλος του Boys don't Cry, διότι δεν αντέχω άλλο να με ψυχοπλάκωνει η πουριτανή κοινωνία.

• Τι να μην ξεχάσω για αύριο: Από νωρίς να σταθώ μπέ-στακας στα εκδοτήρια, διότι σαββατοκύριακο και αρχή του φεστιβάλ είναι ένας θανατηφόρος συνδυασμός που βρομάει συνωστισμό και σπρωξίδι. Και αν σταθώ τυχερός θα βγάλω εισιτήρια για το σριλανκέζικο, τη Θείκη Παρέμβαση του Σουλεϊμάν και τις Προκατασκευασμένες Σχέσεις του Ούγγρου Μπέλα Ταρ, που παρουσιάζεται ως ένας από τους πιο σημαντικούς Ευρωπαίους σκηνοθέτες. Για να δούμε...

Sotiris Babatz
donkilotis@hotmail.co

8 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ • FRIDAY

OLYMPION RENAULT	PAVLOS ZANNAS	JOHN KASSAVETES	STAVROS TORNES	FRIDA LIAPPA	TONIA MARKETAKI	PLATEIA ALPHA ODEON 4	MYLOS (E-MAGIC)
21:00 TELETHE ENARXHS OPENING CEREMONY		14:00 - NH Spotlight: Aurelio Grimaldi NEROLIO - 82' Aurelio Grimaldi Italy/1996 O.V. Italian/French subtitles	12:30 - Balkan Survey • 10 ΛΕΠΤΑ / 10 MINUTA - 10' Ahmed Imamovic • ΛΑΛΗ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ OPSTO I OSTO JEDAN DAN - 12' Alma Becirovic • ΚΑΠΟΤΕ, ΔΥΤΙΚΑ ΤΗΣ ΘΟΣΝΙΑΣ BILO JEDNOM VA DIVLJEM ZAPADU BIH-28' Nenad Djuric Bosnia and Herzegovina/2001 O.V. Bosnian/English subtitles	14:30 - Bob Rafelson Tribute MEINE PEINAZEMENS STAY HUNGRY - 103' USA/1976 O.V. English	16:30 - Yannis Dalianidis Tribute H XAPTOPAIXTRA I HARTOPENTRA - 90' Greece/1964 O.V. Greek	SCREENINGS RESERVED FOR THE PUBLIC BADGES NOT VALID	
22:00 - Special Screenings KAN' TO OPOΣ O MPEKAM BEND IT LIKE BECKHAM - 112' Gurinder Chadha United Kingdom/2001 O.V. English		16:30 - NH Retrospective: Hong Sang-soo H ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΝΗ ΠΥΛΗ SAENG-HWAL-EUI BAL-GYUN - 115' Hong Sang-soo Korea/2002 O.V. Korean/English subtitles	14:00 - Bela Tarr Retro • BINOPOPINO ALMANAK OSZI ALMANACH - 127' Hungary, Germany, France/1984 O.V. Hungarian/French subtitles	17:00 - Marco Bellocchio Retro EN ONOMATI TOY PATPOΣ NEL NOME DEL PADRE - 133' Italy/1971 O.V. Italian/English subtitles	19:30 - Pantelis Voulgaris Retro EΛEYΘEPIOΣ BENIZEOΣ ELEFTHERIOS VENIZELOS - 157' Greece/1980 O.V. Greek/English subtitles	17:30 - Special Screenings ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ LUNDI MATIN - 122' Otar Iosseliani France/2002 O.V. French/English subtitles	
		19:30 - NH International Selection O XAPTAETOI ZMEI - 75' Alexei Muradov Russia/2002 O.V. Russian/English subtitles	16:30 - Bela Tarr Retro ΚΟΛΑΣΤΗΡΙΟ KARHOZAT - 126' Hungary, Germany, Austria/1987 O.V. Hungarian/French subtitles	20:00 - Jean-François Stévenin Spotlight MISKA MISCHKA - 116' France/2002 O.V. French/English subtitles	22:30 - Pantelis Voulgaris Retro ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΔΡΟΜΟΣ OLA INE DROMOS - 118' Greece/1998 O.V. Greek/English subtitles	20:00 - Bob Rafelson Retro O BAZILIAS TON MAPBIN ΓΚΑΠΤΕΝΣ THE KING OF MARVIN GARDENS - 104' USA/1972 O.V. English	
		22:30 - NH Spotlight: Aurelio Grimaldi OI ΠΟΥΤΑΝΕΣ LE BUTTANE - 85' Aurelio Grimaldi Italy/1994 O.V. Italian/English subtitles	20:00 - Asian Vision OAZH OASIS - 132' Lee Chang-dong Korea/2002 O.V. Korean/English subtitles	23:00 - Bob Rafelson Tribute • WET (EPOTIKES IΣTOPIEΣ) WET (TALES OF EROTICA) - 28' USA, Germany/1994 O.V. English		23:00 - Marco Bellocchio Retro O ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΣΤΟ ΚΟΡΜΙ ΤΗΣ DIABOLO IN CORPO - 115' Italy, France/1986 O.V. Italian/English subtitles	

Καν' το όπως ο Μπέκκνμ / Bend it like Beckham

της Gurinder Chadha (Μ.Βρετανία, 2002)

Έχεις πάθος με το ποδόσφαιρο. Λατρεύεις τον Ντένβιντ Μπέκκνμ, τον έχεις κάνει ταπεσαρία στο εφηβικό σου δωμάτιο και θέλεις να του μοιάσεις. Φαντασιώνεσαι την ψηφιακή σου είσοδο στην τηλεοπτική μετάδοση ενός ματς της Manchester United όπου παίζεις στο πλευρό του ειδώλου σου. Το ταλέντο σου δεν κρύβεται και η ποδοσφαιρική ομάδα «Hounslow Harriers» σε καλεί στον πάγκο της για προπονήσεις, υπό τις οδηγίες ενός ιρλανδού coach που θα σου κλέψει την καρδιά. Που είναι λοιπόν το πρόβλημα; Λέγεσαι Τζεζ, είσαι δεκαοκτώ χρονών κορίτσι και προέρχεσαι από μια τυπική αγγλο - ινδική οικογένεια Ρυηζαβί που ακολουθεί πιστά τις παραδόσεις των Σιχ, περιμένοντας από σένα να εκπληρώσεις το ινδικό δηλυκό πρότυπο: σπουδές νομικής, γάμος, μαγειρέματα με πιπέρι και κάρυ, και όχι να ιδροκοπάς στα γήπεδα. Στο μεταξύ, ενώ εσύ ονειρεύεσαι το επόμενο γκολ, η αδελφή σου ετοιμάζεται να ντυθεί νύφη και οι γονείς σου είναι αποφασισμένοι να σε βάλουν στον ίδιο δρόμο...

Μια feelgood κωμωδία παρεξηγήσεων για την εμμονή των Άγγλων με τη μπάλα, το γυναικείο ποδόσφαιρο και τη σημασία της ινδικής κουζίνας σε ένα πετυχημένο γάμο.

Ανατρέποντας τα κλισέ του καθαρόαιμου «sport movie», το *Bend it like Beckham* εστιάζει στις φυλετικές παραδόσεις, τις δογματικές προκαταλήψεις και τα κοινωνικά ταμπού που επιβάλλει η κουλτούρα των Ινδών μεταναστών στα νεότερα μέλη της. Το ποδόσφαιρο λειτουργεί σαν μια μεταφορά για εξερευνηθεί τι σημαίνει να είσαι γυναίκα που προσπαθεί να πετύχει σε έναν ανδρικό κόσμο. Όλα τα παραπάνω δοσμένα μέσα από ένα πνευματώδες σενάριο που συνδυάζει το χιούμορ με το ρομάντζο και τον κοινωνικό ρεαλισμό, έφεραν το *Bend it like Beckham* στην κορυφή του βρετανικού box office, χαρίζοντας της το βραβείο κοινού στο φεστιβάλ του Λοκάρνο και το «People's Choice Award» στο φεστιβάλ του Τορόντο. Ακολουθώντας την παράδοση ταινιών όπως το *Άνδρες με τα όλα τους* και το *Μπίλι Έλιοτ*, Γεννημένος Χορευτής, η Chadha έδωσε μια γνήσια feelgood κωμωδία παρεξηγήσεων με πολλά αυτοβιογραφικά στοιχεία (στη σκηνή του γάμου εμφανίζονται η μητέρα και οι θείες της σκηνοθέτιδας), εξαιρετικές ερμηνείες από νεαρούς ηθοποιούς κι ένα εντυπωσιακό μοντάζ στα στιγμιότυπα των αγώνων. Για τις σκηνές στο γήπεδο χρησιμοποιήθηκε ένας νέος τύπος steadycam (με το όνομα WEGO) που φτιάχτηκε ειδικά για το φιλμ ενώ οι δύο πρωταγωνίστριες υποβλήθηκαν σε εξαντλητικές προπονήσεις από τον τεχνικό Σάιμον Κλίφορντ, ο οποίος διευθύνει μια σχολή βραζιλιάνικου ποδοσφαίρου.

Τζένν Παυλίδου

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 22:00

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ YANN KERSALE

Ο υπουργός Πολιτισμού, Ευάγγελος Βενιζέλος, θα εγκαινιάσει σήμερα στις 9 μ.μ., κατά τη διάρκεια της τελετής έναρξης του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης την αρχιτεκτονική φωτιστική εγκατάσταση του Yann Kersale στην παλιά παραλία Θεσσαλονίκης.

Με πρωτοβουλία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ο διεθνούς φήμης δημιουργός Yann Kersale, έργα του οποίου έχουν παρουσιαστεί σε διάφορες χώρες, σχεδίασε τη φωτιστική εγκατάσταση ειδικά για την προκυμαία της Θεσσαλονίκης, όπου και θα παραμείνει για δύο μήνες, έως τις 7 Ιανουαρίου 2003.

Μια σειρά επαναλαμβανόμενων μεταλλικών στοιχείων, στα οποία έχουν τοποθετηθεί προβολείς, περιβάλλουν τα υπάρχοντα «νεοκλασικίζοντα» φωτιστικά. Η μορφή τους αποτελεί υπόμνηση της λειτουργίας του λιμανιού στην πόλη. Κατά τη διάρκεια της ημέρας, η επαναληπτικότητα τους δημιουργεί ένα εντυπωσιακό μέτωπο της πόλης προς τη θάλασσα. Το βράδυ, ο συνδυασμός των κινούμενων και σταθερών εφέ, τα οποία μιμούνται και ενισχύουν την κίνηση της θάλασσας, δημιουργεί ένα παλλόμενο όριο στο σημείο που συναντάται η πόλη με την θάλασσα του Θερμαϊκού.

Η εγκατάσταση, εκτός από τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ Κινηματογράφου, συνδυάζεται με τις «10 Ημέρες Αρχιτεκτονικής», Θεσσαλονίκη, 29 Νοεμβρίου - 9 Δεκεμβρίου 2002, του Δικτύου Αρχιτεκτονικής και αποτελεί συνέχεια της ημερίδας «Η Πόλη, η Νύχτα» που διοργανώθηκε το καλοκαίρι από το Φεστιβάλ σε συνεργασία με το ΤΕΕ/ΤΚΜ. Εντάσσεται επίσης στις παράλληλες εκδηλώσεις της διεθνούς διάσκεψης με θέμα «Πολιτιστικές Πολιτικές για τις Πόλεις», Θεσσαλονίκη - Βέροια, 8 - 9 Νοεμβρίου 2002, που πραγματοποιείται στο πλαίσιο του προγράμματος STAGE και MOSAIC του Συμβουλίου της Ευρώπης. Υπεύθυνος της διοργάνωσης, από πλευράς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, είναι ο αρχιτέκτονας Πρόδρομος Νικηφορίδης.

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ευχαριστεί την

για την πολύτιμη συνεισφορά της

Dewar's

ΒΡΑΒΕΙΟΝ
ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Α' ΠΡΟΒ Β' ΠΡΟΒ ΤΕΛΙΚΗ

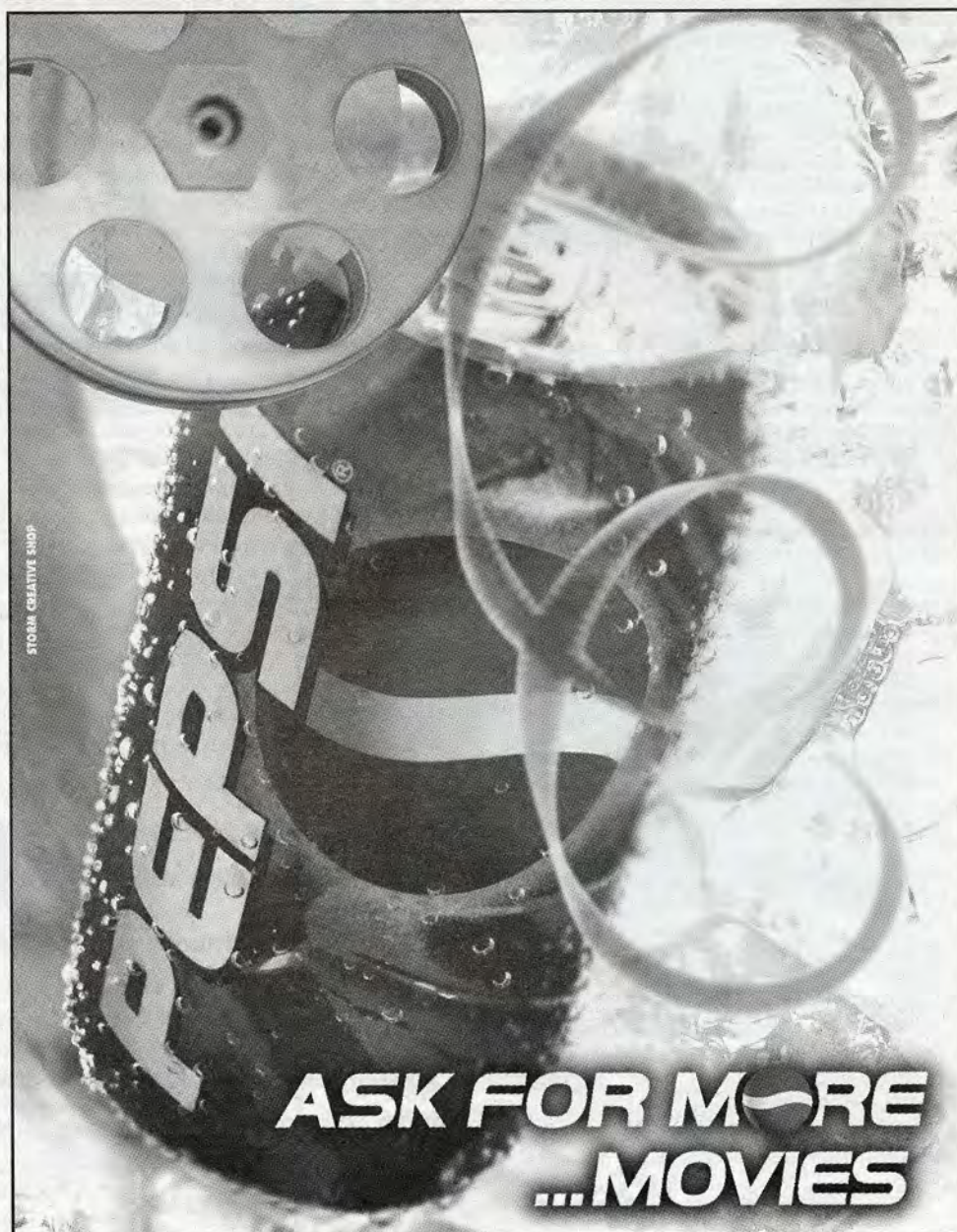
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Εξόριστος σε άλλον ουρανό
2. Δύσκολοι αποχαιρετισμοί: ο μπαμπάς μου
3. Μπάνγκαλου
4. Γυναίκα της βροχής
5. Τυφλός στόχος
6. Μυστικά μιας εκδρομής
7. Επιθυμίες της γης
8. Ρότζερ Ντότζερ
9. Μην κλαις
10. Ο γάμος της Ράνα
11. Δύση
12. Θα το μετανιώσεις
13. Για πάντα δικός σου
14. Η ζωή με σφάζει
15. Χαπόν
16. Ελ Μποναερένσε

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

1. Γύρω γύρω όλοι
2. Χορεύοντας με τον Ραϊντέλ-ΕΙ vecino cubano
3. Ο βασιλιάς
4. «Η γυναίκα της... και ο συλλέκτης» Αλληγορία III
5. Στη σκιά του Λέμι Κόσιον
6. Εγκώμιο βραδύτητας
7. Φύλακες του χρόνου
8. Ο κόσμος ξανά
9. Όνειρα γλυκά
10. Το μυστικό του Νοέμβρη
11. Παρά λίγο, παρά πόνο, παρά τρίχα
12. Η μνήμη
13. Πάμε για ένα ούζο
14. Όσο υπάρχει αλκοόλ
15. Ο χαμένος τα παίρνει όλα
16. Lilly's story

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Guest List

- Anna MIRALIS, Senior Preview Officer (Australia)
- Sergei LAVRENTIEV, Film Critic (Russia)
- Alexei MURADOV, Film Director (Russia)
- Evgenia TIRDOVA, Producer (Russia)
- Fred ZAUGG, Film Critic (Switzerland)
- Dubravka LAKIC, Film Critic (Yugoslavia)
- Louis MENASHE, Editorial Board (USA)
- Bob RAFELSON, Film Director (USA)
- Dimitra ARLYS (USA)
- Fatmir KOCI, Film Director (Albania)
- Elsa DEMO, Film Critic (Albania)
- Migena HOXHALLI, Film Critic (Albania)
- Luciano MONTEAGUDO, Journalist (Argentina)
- Petros ALEXIOU, Film Critic (Australia)
- Michael PEKLER, Film Critic (Austria)
- Elie CASTIEL, Film Editor (Canada)
- Luc PERREAULT, Film Critic (Canada)
- Arsen OREMOVIC, Journalist (Croatia)
- Zeljka UDOVICIC (Croatia)
- Damian QUESADA (Cuba)
- Adrian QUESADA (Cuba)
- Magaly CAGUA (Cuba)
- Antonella COUILLAR (Cuba)
- Maria DEL CARMEN TORRE (Cuba)
- Anni-Kristina JUUSO, Actress (Finland)
- Thierry JOUSSE, Film Critic (France)
- Arno GAILLARD (France)
- Gael MOREL, Film Director (France)
- Luc CASTEL, Actor (France)
- Tomislav OSMANLI, Film Critic (FYROM)
- Igor TRAJKOV, Film Critic (FYROM)
- Slagjan PENEV, Journalist (FYROM)
- Zaneta VANGELI, Film Director (FYROM)
- Tatjana JANEVSKA, Program Selector (FYROM)
- Marianthi MILONA, Press - Radio (Germany)
- Hans-Jorg ROTHER, Film Critic (Germany)
- Christina KALLAS (Germany)
- Bela TARR, Film Director (Hungary)
- Niki KARIMI (Iran)
- Hamid SEVERI, Institution (Iran)
- Vahid MOUSAIANE, Film Director (Iran)
- Messers Bahman JALALI, Photographer (Iran)
- Minou MOSHIRI, Journalist (Iran)
- Dan FAINARU, Film Critic (Israel)
- Meir SCHNITZER, Film Critic (Israel)
- Edna FAINARU, Film Critic (Israel)
- Carlo GENTILE, Film Critic (Italy)
- Aurelio GRIMALDI, Film Director (Italy)
- Arancia GRIMALDI, Actress (Italy)
- Anna GRIMALDI, Scriptwriter (Italy)
- Yoshio TSUCHIYA, Film Critic - Culture Editor (Japan)
- Sang-Soo HONG, Film Director (Korea)
- Monica GALER (Netherlands)
- Terje EIDSVAG, Film Critic (Norway)
- Haakon SKOGRAND, Programme Director (Norway)
- Einar Guldvog STAAESEN, Press - Radio (Norway)
- Elisabete FRANCA, Film Critic (Portugal)
- Rui TENDINHA, Journalist (Portugal)
- Alex Leo SERBAN, Film Critic (Romania)
- Nina TSYRKUN, Film Critic (Russia)
- Uros SMASEK, Film Critic (Slovenia)
- Angel COMAS, Film Critic (Spain)
- Angel QUINTANA, Film writer (Spain)
- Esin KUCUKTEPEPINAR, Press-Multimedia Editor (Turkey)
- Asli SELCUK, Film Critic (Turkey)
- Ljubic UROSEVIC, Press - TV (Yugoslavia)
- Mirojub VUCKOVIC, Press - TV (Yugoslavia)
- Goran VUKCEVIC, Press - TV (Yugoslavia)
- Grahame GUENIGAUULT (United Kingdom)
- Andrew CHANG, Distributor (USA)
- Helen GRAMATES, Program Coordinator (USA)
- Ray PRIDE, Film Critic (USA)
- Judy STONE, Film Critic (USA)

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ευχαριστεί τις εταιρείες

EUROMEDICA

HOUSE

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΟΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Κριτική Επιτροπή

MARCO BELLOCCHIO (Μάρκο Μπελόκιο), ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Σκηνοθέτης / Ιταλία

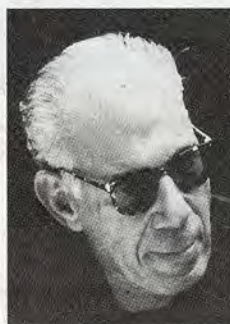
Ο Marco Bellocchio γεννήθηκε στην Πιασέντσα το 1939 και σπούδασε στη Σχολή Κινηματογράφου της Ρώμης. Η πρώτη του ταινία *Οι γροθιές στην τσέπη* (1965), που γύρισε σε ηλικία 26 χρόνων, προκάλεσε έναν πραγματικό σεισμό στον ιταλικό κινηματογράφο. Ακολούθησε μια σειρά ταινιών (*Η Κίνα είναι κοντά*, *Εν ονόματι του Πατρός*, *Βιασμός στην πρώτη σελίδα*, *Θριαμβευτικό Εμβατήριο*) που ανέδειξαν και κατήγγειλαν τους εξουσιαστικούς μηχανισμούς βασικών αστικών θεσμών. Τολμηρός, αντικοφορμιστής και ασυμβίβαστος, δεν διστάσει να μετουσιώσει σε εικόνες τις προσωπικές του αντιφάσεις, να βυθιστεί στους λαβύρινθους του ασυνείδητου και να αντιμετωπίσει με δάρρος το πρόβλημα της διαφορετικότητας και της «τρέλας» (*Πήδημα στο κενό*, *Ο διάβολος στο κορμί της*, *Η μάγισσα*, *Τρελοί για λύσιμο*). Θα μεταφέρει με εξαιρετικό τρόπο στον κινηματογράφο έργα των Λουίτζι Πιραντέλο (*Ερρίκος Δ'*, *Η παραμύνη*), Τσέκωφ (*Ο γλάρος*) και Heinrich von Kleist (*Ο Πρίγκιπας του Χάμπουργκ*). Με την ταινία *Τα μάτια, το στόμα* θα αναμετρηθεί με το ίδιο του το κινηματογραφικό παρελθόν ενώ *Η καταδίκη* θα βραβευθεί στο Φεστιβάλ Βερολίνου. Η τελευταία του ταινία *Το χαμόγελο της μητέρας μου* θα προκαλέσει την οργή της καθολικής εκκλησίας για τη ριζοσπαστική της ματιά.

BOB RAFELSON (Μπομπ Ράφελσον)

Σκηνοθέτης / ΗΠΑ

Γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη το 1933 και είναι ανιψιός του γνωστού σεναριογράφου Samson Raphaelson (συνεργάτη του Hitchcock και του Lubitsch). Εγκατέλειψε σε νεαρή ηλικία του σπίτι του και περιπλανήθηκε κάνοντας διάφορες δουλειές (μεταξύ άλλων εργάστηκε σε ροдео, σε υπερκεάνιο, σε ορχήστρες jazz). Σπούδασε φιλοσοφία στο κολέγιο του Dartmouth και στο πανεπιστήμιο του Βεναres (Ινδία). Ασχολήθηκε με το ραδιόφωνο και με την τηλεόραση -σαν σεναριογράφος και παραγωγός, όπου δημιούργησε την κωμική τηλεοπτική σειρά *The Monkees* (στην οποία πρωταγωνιστούσε το ομώνυμο γκρουπ). Η ταινία *Five Easy Pieces* (1970) τον έκανε ευρύτερα γνωστό (υποψήφια για Όσκαρ σεναρίου και καλύτερης ταινίας). Συνεργάστηκε σε 6 ταινίες με τον Jack Nicholson, με πιο γνωστή το *Postman always rings twice*. Ένα σημαντικό μέρος του έργου του είναι διασκευές νουάρ μυθιστορημάτων (Chandler, Hammett, Cain).

THIERRY JOUSSE (Τιερί Ζους)

Κριτικός Κινηματογράφου και μουσικής, σκηνοθέτης/Γαλλία

Γεννήθηκε στη Νάντη το 1961. Διατέλεσε αρχισυντάκτης των «Cahiers du cinema» από το 1991 έως το 1996 και κριτικός μουσικής στο περιοδικό «Inrockuptibles» από το 1996 έως το 2000. Έχει συνεργαστεί σε ραδιοφωνικές εκπομπές για τον κινηματογράφο και τη μουσική. Έχει σκηνοθετήσει τρεις μικρού μήκους ταινίες (*Le Jour de Noel*, *Nom de code: Sacha*, *Julia*). Έχει γράψει δύο βιβλία για τη μουσική και τον κινηματογράφο (*John Cassavetes*, *Le retour du rock*) κι έχει συνεργαστεί στα βιβλία *Dictionnaire du Rock* και *Le siècle rebelle*. Την περίοδο αυτή, ετοιμάζει την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία με τίτλο *Les Invisibles* καθώς κι ένα ντοκιμαντέρ για την κινηματογραφική μουσική (*Un Pays de Cinema*).

Κριτική Επιτροπή FIPRESCI

Πρόεδρος της Επιτροπής:

- **Ελί Κασπιέλ** (Καναδάς), Πρόεδρος

Μέλη:

- **Ντουμπράβκα Λάκιτς** (Γιουγκοσλαβία)
- **Νίνα Τσιρκούν** (Ρωσία)
- **Κάρλο Τζεντίλε** (Ιταλία)
- **Χρήστος Μήσης** (Ελλάδα)

NIKI KARIMI (Νίκι Καρίμι)

Ηθοποιός/Ιράν

Γεννήθηκε στην Τεχεράνη, το 1971 και ξεκίνησε την κινηματογραφική της καριέρα σε ηλικία 18 ετών. Έχει παίξει σε 19 ταινίες, πολλές από τις οποίες έχουν προβληθεί σε διεθνή φεστιβάλ, ενώ άλλες έχουν γίνει καλές επιτυχίες στο Ιράν. Η ίδια έχει βραβευτεί στο Ιράν αλλά και σε διεθνή φεστιβάλ, όπως αυτά του Σαν Σεμπαστιάν με την ταινία *Sara*, της Ταορμίνα με την ταινία *Two Women* και του Καΐρου με την ταινία *The hidden half*. Το 2001 της απονεμήθηκε το Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού από το Ιρανικό Κέντρο Κινηματογράφου και την Ένωση Ιρανών Κριτικών Κινηματογράφου. Το 2001 γύρισε ένα ντοκιμαντέρ με τίτλο *Na έχεις ή να μην έχεις*, το οποίο βραβεύτηκε στο Ιρανικό Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ. Πρόσφατα βραβεύτηκε ως η Καλλιτέχνης που προωθεί τα γυναικεία δικαιώματα στο Ιράν του 2002.

MIROJUB VUCKOVIC (Μίρολιουμπ Βούκοβιτς)

Κριτικός Κινηματογράφου, Δημοσιογράφος/Γιουγκοσλαβία

Γεννήθηκε το Νοέμβριο του 1952 στη Γιουγκοσλαβία. Είναι Γενικός Διευθυντής του Ινστιτούτου Κινηματογράφου Γιουγκοσλαβίας από το 1995, Διευθυντής Προγράμματος του Διεθνούς Φεστιβάλ Βελιγραδίου από το 1997 και Πρόεδρος του νεοοργανωμένου Κινηματογραφικού Δικτύου Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Επίσης προωθεί ξένες ταινίες στην Γιουγκοσλαβία (έχει διοργανώσει αφιερώματα στους κινηματογράφους της Βραζιλίας, Αργεντινής, Ινδίας κ.α.). Είναι κριτικός κινηματογράφου σε Γιουγκοσλαβικά και διεθνή κινηματογραφικά περιοδικά και υπήρξε συνεργάτης του περιοδικού Cinema Art από το 1995 έως το 1998. Από το 1993 έως το 1995 έχει εργαστεί ως δημοσιογράφος, σύμβουλος και παραγωγός τηλεοπτικών προγραμμάτων που ασχολούνταν με τον κινηματογράφο και τα Διεθνή Φεστιβάλ σε πολλά τηλεοπτικά κανάλια της Ρωσίας. Είναι σύμβουλος σε πολλά Διεθνή Φεστιβάλ.

FATMIR KOCI (Φατμίρ Κότσι)

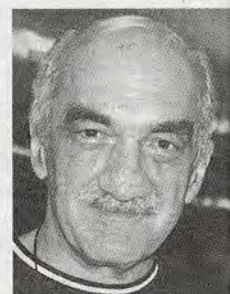
Σκηνοθέτης/Αλβανία

Γεννήθηκε στα Τίρανα το 1959. Σπούδασε στην Ακαδημία καλών Τεχνών και στη Σχολή Κινηματογράφου των Τιράνων. Η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία *Νεκρολογία* (1994), έλαβε ειδική μνεία καλύτερου πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη στο Φεστιβάλ του Μόντρεαλ το 1996. Το *Alternative Head*, βίντεο ντοκιμαντέρ που γύρισε το 1996, κέρδισε πολλά βραβεία σε διεθνή φεστιβάλ. Η δεύτερη ταινία του *Τίρανα έτος μηδέν* (2001) κέρδισε τον Χρυσό Αλέξανδρο στο 42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ Ε. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στο Κάιρο, το 1946 και σπούδασε οικονομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Είναι μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων και της Πανελληνίας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου και ανήκει στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου. Έχει εκδώσει τις συλλογές διηγημάτων *Διαφάνεια*, *Στοιχεία ταυτότητας*, *Ο πληθυντικός μονόλογος*, *Διεστραμμένες ιστορίες* και *Μουσική*, το μυθιστόρημα *Ο Ναπολέων Αστός σε νέες περιπέτειες*, τις συλλογές φιλολογικών και κινηματογραφικών δοκιμών *Η συνέχεια επί της οδού* και *Ψευδομαρτυρίες*. Κυκλοφορούν σαράντα περίπου μεταφράσεις του, μεταξύ των οποίων το σύνολο σχεδόν του πεζογραφικού έργου του Χόρχε Λουίς Μπόρχες και του Λουίς Σεπούλβεδα, καθώς και έργα των: Ρεμόν Κενό, Ζορζ Περέκ, Ζαν Ζενέ, Ζαν Εσενόζ, Έρνεστ Χέμινγουεϊ, Γιαν Ποτότσκι, Ρεσβανί, Τοπόρ κ.ά. Έχει γυρίσει τις ταινίες μικρού μήκους *Πύργος - Τάκης Σινόπουλος*, *Νυμφίος*, *Recitativo*, *Jazz Καφές*, *Αλληλουχία των κήπων* και *Μπαρόκ*, πολλές από τις οποίες βραβεύθηκαν εδώ και στο εξωτερικό. Έχει συνεργαστεί στη συγγραφή των σεναρίων των ταινιών μεγάλου μήκους *Ένας τρελός θάλος* του Κώστα Αριστάκου, *Η εποχή των δολοφόνων* του Νίκου Γραμματικού, *Ο Παράδεισος* είναι προσωπική υπόθεση της Δήμητρας Αράπογλου και της μικρού μήκους *Σταδιακή βελτίωση του καιρού* του Γιάννη Οικονομίδη.

Το ανήσυχο βλέμμα του Marco Bellocchio

Όνομα του Πατρός / Nel nome del padre
(Ιταλία, 1971)

Σχολική χρονιά 1958-'59. Ο Αντζελό έρχεται να φοιτήσει σε ένα παρρηκασμένο καθολικό κολέγιο για παιδιά καλών οικογενειών. Οι αναχρονιστικοί κανόνες που ορίζουν τη σχολική ζωή τον εκνευρίζουν. Έξυπνος και χαρισματικός όπως είναι, γρήγορα αναδεικνύεται σε ηγετική φυσιογνωμία ανάμεσα στους παθητικούς και αδιάφορους σπουδαστές, ερχόμενος διαρκώς σε σύγκρουση με τον αυταρχικό υποδιευθυντή. Στο τέλος της χρονιάς, ο Αντζελό ανεβάζει ένα προκλητικό θεατρικό έργο, υποδάλποντας έτσι μια εξέγερση στο σχολείο...

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάππα, 17:00

Ο διάβολος στο κορμί της / Diavolo in corpo
(Ιταλία/Γαλλία, 1986)

Ο τελειόφοιτος λυκείου Αντρέα, από την αίθουσα όπου κάνει μάθημα, βλέπει στο απέναντι μπαλκόνι μια πανέμορφη κοπέλα, την Τζούλια, και σαγηνεύεται. Την ακολουθεί και στο δικαστήριο, όπου γίνεται η δίκη του αρραβωνιαστικού της, Τζάκομο, πρώην τρομοκράτη και νυν μετανοημένου, γνωρίζονται, και ανάμεσα τους αρχίζει μια έντονη ερωτική σχέση. Ο Τζάκομο αθωνώνεται, αλλά ο προαναγγεληθείς γάμος του με την Τζούλια δε θα γίνει, αφού η κοπέλα θα ακολουθήσει το δρόμο της καρδιάς και του έρωτα...

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάππα, 17:00

Δευτέρα πρωί / Lundi matin

του Οτάρ Ιοσελιάνι (Γαλλία, 2002)

Στην ρουλέτα της καθημερινότητας ένα τετραγωνάκι κερδίζει πάντα. Η μονοτονία της επανάληψης, όσες προφυλάξεις και να πάρεις για να μη γίνει η ζωή σου κονσέρβα. Ο ήρωας του Δευτέρα Πρωί θα ορκιζόταν πως η μοντέρνα ζωή είναι μια τεράστια απογοήτευση. Αν μπορείς, πες του αλλιώς. Ο Βίνσεντ έχει αφήσει πίσω του τα πενήντα και εργάζεται ως οξυγονοκολλητής σε ένα χημικό εργοστάσιο στη γαλλική επαρχία. Στριμωγμένος στο ωράριο του 9 - 5, υποχρεωμένος να συμμορφώνεται με την αυστηρή αντικαπιταλιστική πολιτική της εταιρίας, «αόρατος άνθρωπος» για τη γυναίκα και τα παιδιά του, πνίγεται. Αναπνέει μόνο μέσα από τη ζωγραφική αλλά έχει να πιάσει πινέλο για αιώνες (που χρόνος!). Μέχρι που εξαφανίζεται χωρίς ειδοποίηση στη Βενετία για ένα ψυχοθεραπευτικό ιντερμέδιο γεμάτο εκπλήξεις, από συναντήσεις με αντιπαθητικούς δίδεν δανδήδες μέχρι αλτηρείς πάνω από το λιμάνι του Λίντο με τσιγάρο και αλκοόλ. Όταν θα επιστρέψει στο σπίτι, δε θα έχει λείψει σε κανέναν. Όμως θα έχει βρει καινούριους τρόπους να αντέξει τη μοναξιά του. Υποδειγματική σπουδή πάνω στον παραλογισμό και την πλήξη της καθημερινής ζωής, ακριβές πορτραίτο του σύγχρονου αποξενωμένου ανθρώπου, η τελευταία ταινία του ιδιοφυούς Οτάρ Ιοσελιάνι θεωρήθηκε ένας φόρος τιμής στο σινεμά του Ζακ Τατί, με αρκετές διαφοροποιήσεις στο στυλ. Μέσα από τη χρήση μεγαλύτερου ρεαλισμού, λιτής σκηνοθεσίας, πολλών οπτικών γκαγκ χωρίς όμως τη συνοδεία ηχητικών εφέ, μεγάλων λήψεων αλλά και συμβολικών σιωπών, το φιλμ ισορροπεί θαυμάσια ανάμεσα στην κωμωδία και το δράμα, προκαλώντας αβίαστα το γέλιο μέσα από σκηνές που στάζουν μελαγχολία αλλά και αληθινό χιούμορ.

Τζ.Π.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, Πλατεία Alpha Odeon 4, 17:30

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Bob Rafelson: Ένας ανυπότακτος Αμερικανός σκηνοθέτης

Μείνε πεινασμένος / Stay hungry
(ΗΠΑ, 1976)

Μια σπείρα του οργανωμένου εγκλήματος θέλει να αγοράσει μια περιοχή για ένα μεγάλο αναπτυξιακό έργο. Έχουν αγοράσει όλα τα οικοπέδα και τα σπίτια, εκτός από ένα μικρό γυμναστήριο όπου ο «Μίστερ Αυστρία» Τζο Σάντο προετοιμάζεται για το διαγωνισμό του «Μίστερ Κόσμος» που θα γίνει σε ένα μήνα. Ο Κρεγκ, ένα καλομαθημένο πλουσιόπαιδο που του αρέσει να κάνει παρέα με ανθρώπους της πιάτσας, στέλνεται από τη σπείρα για να προσλάβει τον Τζο, Μαίρη-Τέιτ.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάππα, 14:30

Wet (ερωτικές ιστορίες)
Wet (tales of erotica)

(ΗΠΑ/Γερμανία, 1994)

Ο Μπρους, διευθυντής σε μια πολυτελή έκθεση ειδών υγιεινής, θέλει οπωσδήποτε να ανεβάσει τον τζίρο του, αλλά επί πολλές εβδομάδες δεν έχει πουληθεί τίποτα. Η Νταβίντα, μια καλοντυμένη και γεμάτη αυτοπεποίθηση καλλονή, μπαίνει λίγο πριν κλείσουν. Θέλει να αγοράσει μια μπανιέρα για δύο, αλλά θέλει επίσης να τη γεμίσει με νερό και να μπει να τη δοκιμάσει. Ο Μπρους την πληροφορεί ότι κάτι τέτοιο απαγορεύεται για λόγους υγιεινής αλλά και ασφάλειας. Η Νταβίντα δεν πείθεται. Αν δεν μπορεί να τη δοκιμάσει θα παει να ψωνίσει αλλού...

Ο ταχυδρόμος χτυπάει πάντα δυο φορές
The postman always rings twice

(ΗΠΑ, 1981)

Διασκευή του κλασικού μυθιστορήματος του Τζέιμς Μ. Κέιν με φόντο την Αμερική του μεσοπολέμου, όπου ένας περιπλανώμενος άνεργος και μια αισθησιακή νεαρή γυναίκα ερωτεύονται και συνωμοτούν για να την απελευθερώσουν από τον ανέραστο γάμο της με έναν μεγαλύτερο της μετανάστη, ελληνικής καταγωγής. Η παθιασμένη, αλλά παράνομη, σχέση τους γίνεται αφορμή για μια σειρά γεγονότων που καταλήγουν στο έγκλημα.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάππα, 23:00

Ο βασιλιάς των Μάρβιν Γκάρντενς
The king of Marvin Gardens

(ΗΠΑ, 1972)

Ο Ντέιβιντ είναι παρουσιαστής σε ένα ραδιοφωνικό σταθμό, αλλά αντί να παίζει δίσκους, μιλάει διαρκώς για τον αδελφό του, Τζέι-σον, και για τα παιδικά τους χρόνια. Επιστρέφοντας στο Ατλάντικ Σίτι, ο Ντέιβιντ βρίσκει τον Τζέι-σον στη φυλακή. Όταν βγαίνει με εγγύηση, ο Τζέι-σον γνωρίζει στον αδελφό του τη φίλη του, Σάλι, και τη θετή της κόρη, και οι τέσσερις τους οργανώνουν έναν εικονικό διαγωνισμό ομορφιάς για να μαζέψουν ο Τζέι-σον εύκολα χρήματα και να αγοράσει το μικρό νησί που ονειρεύεται κοντά στη Χαβάη.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, Πλατεία Alpha Odeon 4, 20:00

S P O T L I G H T Jean-François Stevenin

Μίσκα / Mischka (Γαλλία, 2002)

Όταν πρωτοβλέπουμε τον Μίσκα, είναι ντυμένος με τη ρόμπα του στο πορτ-μπαγκάζ του αυτοκινήτου του γιου του. Όπως όλος ο υπόλοιπος πληθυσμός της Γαλλίας, πηγαίνουν κι εκείνοι νότια για τις καλοκαιρινές τους διακοπές. Κατά τη διάρκεια μιας στάσης σε σταθμό ανεφοδιασμού της εθνικής οδού, ο Μίσκα εξαφανίζεται. Ο γιος του δεν πολυσταναχωριέται, μια που προτιμά να περάσει τις διακοπές του ήσυχα κι ωραία με τη γυναίκα του. Ο Μίσκα καταλήγει σε ένα γηροκομείο, όπου ένας νοσοκόμος του προτείνει να υποδυθεί τον πατέρα του...

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάππα, 20:00

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Παράλληλες Εκδηλώσεις

ΕΚΘΕΣΗ «ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟ IPAN»

Μια εξαιρετικής σημασίας έκθεση σύγχρονων Ιρανών φωτογράφων έχει στηθεί σε συνεργασία με το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Τεχεράνης και θα παρουσιαστεί στο Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης. Ογδόντα φωτογραφίες επιλεγμένες από διάφορες συλλογές αποκαλύπτουν μια καλλιτεχνική παραγωγή ίδιου μεγέθους και ίσης ποιότητας με αυτή του ιρανικού κινηματογράφου. Μέσα από την έκθεση διαφαίνεται η ανάγκη καταγραφής της σύγχρονης ιρανικής ιστορίας με φωτοτοκουμέντα αλλά και η καλλιτεχνική αποτύπωσή της μέσα από φωτογραφίες που ξεφεύγουν από την αναπαραστατική τους ιδιότητα για αποτελέσουν μέσα εικαστικής έκφρασης. Η φωτογραφική έκρηξη του Ιράν καταφτάνει.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ PANSONIC

Το Φινλανδικό συγκρότημα Pansonic πρωτοεμφανίστηκε το 1994 και σύντομα αναγνωρίστηκε σαν ένα από τα πιο σημαντικά συγκροτήματα electronica. Ο επαναστατικός, μοναδικός τους ήχος τους οδήγησε σε συγκρίσεις με ιστορικά συγκροτήματα του είδους όπως τους Kraftwerk. Χρησιμοποιούν ειδικά διαμορφωμένα όργανα, μέχρι και τρυπάνια, για να δημιουργήσουν έναν ήχο σύγχρονο, αυστηρό και βιομηχανικό. Έχουν κατά καιρούς συνεργαστεί με καλλιτέχνες όπως η Bjork, ο Ruichi Sakamoto, οι Suicide, οι KLF και άλλοι. Οι συναυλίες τους αποτελούν ξεχωριστή εμπειρία καθώς η μουσική τους αντανακλάται αυτομάτως σε εγκαταστάσεις βίντεο. Για αυτό το λόγο, εκτός από μουσικά φεστιβάλ, οι Pansonic έχουν εμφανιστεί επίσης σε χώρους όπως το κέντρο Pompidou στο Παρίσι και το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Νέας Υόρκης. Αυτή είναι η πρώτη τους εμφάνιση στη Θεσσαλονίκη και πρώτη προσωπική τους συναυλία στην Ελλάδα.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Μια από τις πιο αναμενόμενες ταινίες της χρονιάς έχουν εξασφαλίσει οι Νέοι Ορίζοντες για την καθιερωμένη παιδική προβολή που φέτος θα γίνει την Κυριακή 10 του μήνα στις 11 το πρωί στον κινηματογράφο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT. Η ταινία *Διακοπές στη Χώρα των Θαυμάτων* (*Spirited Away*) έρχεται κατευθείαν από την Ιαπωνία και το Φεστιβάλ του Βερολίνου, με τη Χρυσή Αρκτο και γενναιοδωρές δόσεις φαντασίας και μαγείας συνοδεία.

Ν Ε Ο Ι Ο Ρ Ι Ζ Ο Ν Τ Ε Σ

Αναζητείστε τους κρυμμένους θησαυρούς στους Νέους Ορίζοντες του Ανεξάρτητου Κινηματογράφου

Το φετινό πρόγραμμα ξεφεύγει από τη συνηθισμένη διάταξη. 23 ταινίες κυρίως πρωτοεμφανιζόμενων σκηνοθετών συνδέονται στη διεθνή επιλογή. Ανάμεσά τους υπάρχουν οι τελευταίες δουλειές των Τακέσι Κιτάνο, Αμπάς Κιαροστάμι, Κλερ Ντενί και Λάρυ Κλαρκ ίσως σαν αντανάκλασεις της ποιότητας των υπόλοιπων ταινιών, αγνώστων κυρίως σκηνοθετών. Λάρυ Κλαρκ και Αμπάς Κιαροστάμι μεταξύ άλλων θα βρεθούν στη Θεσσαλονίκη, για να γνωριστούν και να συζητήσουν με το κοινό της πόλης. Το πρόγραμμα συμπεριλαμβάνει επίσης ένα αντιπροσωπευτικό κομμάτι της δουλειάς 4 αγνώστων μέχρι σήμερα στην Ελλάδα δημιουργών. Το έργο του Χαϊμέ Ομπέρτο Ερμωσίγιο αποτελεί σημείο αναφοράς στο σύγχρονο μεξικάνικο κινηματογράφο και επικεντρώνεται σε θέματα ταμπού της τοπικής κοινωνίας. Ο Χονγκ Σαν Σου θεωρείται ο καλύτερος Κορεάτης σκηνοθέτης της εποχής μας. Είναι ανατρεπτικός στο ύφος και μινιμαλιστής. Ασχολείται με τις ανθρώπινες σχέσεις και την ερωτική ένταση που προκαλούν. Οι χαρακτήρες του βιώνουν έντονες εσωτερικές συγκρούσεις και τείνουν στην αποδοχή των κοινών τους σημείων, στην ενότητα δηλαδή, στο Ένα. Ο Ιταλός Αουρέλιο Γκριμάλντι έχει έντονη συγγραφική δραστηριότητα, κλασικό σκηνοθετικό ύφος, πολύ καλή επαφή με τους ηθοποιούς του και προτιμά την ασπρόμαυρη φωτογραφία. Έχει φτιάξει δύο ταινίες για τον Πιέρ Πάολο Παζολίνι μέσα από ελεύθερη απόδοση της ζωής και της προσωπικότητας του ξεχωριστού

σκηνοθέτη. Ξεφεύγοντας από τη κλασική χρήση της γλώσσας εικόνας και ήχων η Σιρίν Νεσάτ, Ιρανή ποιήτρια, ζει στη Νέα Υόρκη, προτείνει μια εμπειρία που συνδυάζει κινηματογράφο μυθοπλασίας ή ντοκιμαντέρ, εικαστικές τέχνες και ποίηση. Με εικόνα από τη ζωή στο σύγχρονο ισλαμικό κόσμο προτείνει έναν ελεύθερο διάλογο με θέμα τη διαφοροποίηση και την εξομείωση των δύο φύλων. Η φωνή της απελευθερώνεται, ωστόσο, δεσμεύεται να εμπνευστεί από ένα περιβάλλον όπου ο άνθρωπος φαινομενικά κυριαρχεί.

41 ταινίες φτιαγμένες για την ικανοποίηση μιας ουσιαστικής ανάγκης ενώθηκαν οι δημιουργοί τους. Στο κέντρο του ενδιαφέροντος βρίσκεται διαρκώς ο κινηματογραφιστής. Οι ζητήσεις με τους καλεσμένους σκηνοθέτες και το κοινό είναι μια ελκυστική μορφή απόδρασης από τα όρια της καθημερινότητας. Αν υποθεθεί πως δίνουμε την εποχή της τεχνολογικής επανάστασης, πέρα από τις αρνητικές επιδράσεις, ο κινηματογραφιστής επωφελείται. Τα κόστη παραγωγής πέφτουν διαρκώς. Η ποικιλία ικανών σκηνοθετών που μπορούν να εκφραστούν με τρόπο που συγκινεί και αφυπνίζει το θεατή διευρύνεται. Επωφελοούνται και οι Νέοι Ορίζοντες στο να πετύχουν το στόχο τους: να κάνουν τη θέαση μιας ταινίας ξεχωριστή εμπειρία. Ο δημιουργός μιας ταινίας τη φτιάχνει όχι για να δείξει το πως την φτιάχνει στο θεατή αλλά για να τον κάνει να τη ζήσει.

Χρίστος Καλλιτάς

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Νερόλιο / Nerolio

του Αουρέλιο Γκριμάλντι (Ιταλία, 1996)

Ο σκηνοθέτης φαντάζεται πώς μπορεί να ήταν οι τελευταίες μέρες στη ζωή του Πιερ Πάολο Παζολίνι. Αντί να μείνει μέσα στα στενά όρια της βιογραφικής ταινίας, ο σκηνοθέτης παίρνει αποσπάσματα από τη ζωή του Παζολίνι και φτιάχνει μια πολύ προσωπική ταινία. Στο πρώτο μέρος, ο ποιητής πηγαίνει σε μια λαϊκή γειτονιά των Συρακουσών όπου παρακολουθεί τ' αγόρια να παίζουν ποδόσφαιρο. Το δεύτερο μέρος, μεγαλύτερο σε διάρκεια και πιο χιουμοριστικό, αφορά την επίσκεψη στο σπίτι του ποιητή ενός φοιτητή που φαινομενικά τον θαυμάζει απεριόριστα. Στο τρίτο επεισόδιο, ο ποιητής «ψωνίζει» έναν νεαρό στους νυχτερινούς δρόμους της Ρώμης. Η ταινία ήταν υποψήφια για τη Χρυσή Λεοπάρδαλη στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο το 1996 και διακρίθηκε σε διάφορα ευρωπαϊκά φεστιβάλ.

Spotlight Grimaldi - Cine Tzon Κουσσοβέτης, 14:00

Η περιστρεφόμενη πύλη Saeng-hwal-eui bal-gyun

του Χονγκ Σανγκ Σου (Κορέα, 2002)

Ο Κιούνγκ-σου, σχετικά γνωστός ηθοποιός του θεάτρου, παίζει σε μια αποτυχημένη ταινία και καταλήγει ταπεινωμένος και απένταρος. Ένα απρόσμενο τηλεφώνημα από την Τσουντσόν, μια πόλη δύο ώρες από τη Σεούλ, θα αποτελέσει την αφορμή για ένα ταξίδι. Στην Τσουντσόν, ξανασυναντά τον παλιό του γνώριμο Σούνγκ-βου και

γνωρίζει τη Μιούνγκ-σουκ, δασκάλα χορού. Ο Σούνγκ-βου έχει καλέσει τον Κιούνγκ-σου στην Τσουντσόν για να εντυπωσιάσει τη Μιούνγκ-σουκ. Εκείνη ερωτεύεται τον Κιούνγκ-σου, ο οποίος, όμως, δεν ανταποκρίνεται. Επιστρέφοντας στη Σεούλ με το τρένο, ο Κιούνγκ-σου συναντά την Κιούνγκ-τζου...

Hong Sang-soo Retro - Cine Tzon Κουσσοβέτης, 16:30

Ο χαρταετός / Zmej

του Αλεξέι Μουράντοφ (Ρωσία, 2002)

Σε μια κωμωπία της Ρωσίας, στις αρχές της δεκαετίας του '90, όπου η Περεστρόικα του Γκορμπατσόφ δεν έχει φτάσει ακόμα, ζει ένας αξιωματικός της αστυνομίας ο οποίος έχει αναλάβει να εκτελεί τους θανατοποινίτες. Ωστόσο, αυτή η σχεδόν καθημερινή διαδικασία δεν είναι η μόνη δραματική πλευρά της ζωής του: ζει σε μια μονοκατοικία, άχρωμη συνοικία με μέθυσους γείτονες οι οποίοι ζουν αφημένοι στην τύχη τους, χωρίς καμιά

κρατική μέριμνα. Αλλά και η ζωή στο σπίτι δεν είναι καλύτερη. Η γυναίκα του είναι κουρασμένη από τα βάσανα της ζωής, ενώ ο γιος του είναι πανέξυπνο παιδί, ζει καθηλωμένος σε ανηλεκτρικό καροτσάκι εξαιτίας μιας σοβαρής ασθένειας. Η μόνη ακτίδα φωτός στη σκοτεινή ζωή του αστυνομικού είναι η ελπίδα ότι μια εγχείρηση θα θεραπεύσει το γιο του, ενώ το ίδιο το αγόρι ζει με την ελπίδα ότι κάποια μέρα θα πετάξει ελεύθερο.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κουσσοβέτης, 19:30

Οι πουτάνες / Le buttane

του Αουρέλιο Γκριμάλντι (Ιταλία, 1994)

Με ύφος αρκετά ιδιότυπο, ακολουθώντας μια σκληρή οδό ανάμεσα στο ρεαλισμό και τη μυθοπλασία, η ταινία παρουσιάζει στιγμές από τη ζωή πνικτών εκδοδόμενων γυναικών στο Παλέρμο. Δεν υπάρχουν ιστορίες με την αυστηρή έννοια του μυθιστορίου, αλλά αμέτρητες μικρές ιστορίες που διασταυρώνονται σε μια χρονικά ακαθόριστη εποχή. Η ταινία εστιάζει στις σχέσεις τους με τους άνδρες, στους μαστροπούς, στις σχέσεις των γυναικών μεταξύ τους, στη ζωή τους κατά τη διάρκεια της δουλειάς και στον ελεύθερο χρόνο τους. Η ταινία ήταν υποψήφια για τον Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ του Κάννες το 1994 και έλαβε το βραβείο στο Φεστιβάλ του Ρότερνταμ το 1995.

Spotlight Grimaldi - Cine Tzon Κουσσοβέτης, 22:30

10+1 χρόνια ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Τι είναι ανεξάρτητος κινηματογράφος;

Μια μορφή αδιαλλαξίας, μια επιμονή στο ουσιώδες, στο δικαίωμα να δημιουργεί κάποιος με στόχο την επικοινωνία συναισθημάτων ή νοημάτων χωρίς περιστροφές και καλυμμένες αλήθειες. Όπως και στις άλλες τέχνες, ο κινηματογράφος γίνεται ένα είδος οχήματος, κρίκος σύνδεσης μεταξύ του δημιουργού και του αποδέκτη της δημιουργίας. Ο θεατής σαν αποτέλεσμα γίνεται συνεργός, συμμετοχός σ' αυτά που υποκινούν και εμπνέουν το σκηνοθέτη.

Πώς θα περιγράφατε το στίγμα των Νέων Οριζόντων;

Οι Νέοι Οριζόντες έχουν κατακτήσει το "στίγμα" τους από πολύ νωρίς. Η πορεία τους αφορά στην προβολή και προώθηση του νέου, ανεξάρτητου κινηματογράφου και η έμφαση δίνεται πάντα στην έρευνα στο χώρο νέων αισθητικών αντιλήψεων και στην ανανέωση της αφηγηματικής γραφής. Επίκεντρο της όλης διαδικασίας παραμένει η ανθρώπινη εμπειρία – ο άνθρωπος σαν αποδέκτης μηνυμάτων και εννοιών που καθορίζουν τη μοναδικότητα της παρουσίας του στον μικρό αυτό πλανήτη.

Γιατί επιμένετε να διοργανώνετε φεστιβάλ;

Το θεωρώ υποχρέωση να εξασφαλίζω το δικαίωμα επιλογής σ' αυτούς που αγαπούν το σινεμά και θέλουν να διαλέγουν ταινίες που ξεφεύγουν από τη βαρετή επανάληψη και τα καθιερωμένα. Χωρίς τέτοιες προσπάθειες φοβάμαι ότι θα βλέπαμε μόνο ό,τι πουλάει, ό,τι εξασφαλίζει το κέρδος στους μεγαλοπαραγωγούς. Ο κινηματογράφος θα γινόταν τόσο αδιάφορος και κοινότοπος όσο και η τηλεόραση σήμερα, κάτι προσχεδιασμένο για το μέσο θεατή, μέσης ηλικίας, μέτριας μόρφωσης και νοημοσύνης, για έναν τύπο ανθρώπου χωρίς προσδοκίες, χωρίς φαντασία, χωρίς έγνοια και αγάπη για τον κόσμο του.

Είστε δογματικός;

Είχα αποκτήσει κάποιες πεποιθήσεις απ' τις οποίες, ελπίζω να απαλλάσσομαι αργά αλλά σταθερά. Ταυτόχρονα νοιώθω ευέλικτος σε κάθε πρόκληση για εκσυγχρόνισμο της σκέψης και της δημιουργικής έκφρασης μέσα από καινούργιους, διευρημένους κώδικες ανθρώπινης επικοινωνίας, στην πραγματικότητα, γίνονται όλο και περισσότερο αβέβαιοι για οτιδήποτε δεν θεωρώ βασικό και ουσιώδες.

Ποιές ήταν οι επιρροές που σημάδεψαν τις επιλογές σας σ' αυτή την πορεία;

Οι Beatles, που εμφανίσθηκαν ενώ σχηματιζόμουν, στη νεαρή μου ηλικία, καθώς και τα αλλεπάλληλα κινήματα για απελευθέρωση από τη συμβατικότητα και για κοινωνική αλλαγή. Τα καλέσματα για μια διαφορετική κοινωνία πιο ανεκτική, πιο συναινετική, με λιγότερο ανταγωνισμό και βία. Στον κινηματογράφο ο Οζού, ο Κοκτώ, ο Μπράκαντζ, ο Μαρκόπουλος και τόσοι άλλοι. Πρότειναν τότε έναν νέο άνθρωπο, και κατά συνέπεια ένα θεατή, απελευθερωμένο, ικανό να αποδεχθεί τις Τέχνες σαν την απαρχή για μια καλύτερη ζωή. Μιλούσαν επίσης για τη φύση, το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης στον έρωτα, στη σεξουαλική επιθυμία, τη συμμετρία του ανθρώπου με το περιβάλλον του.

Πώς είδατε την πορεία του Νέου Κινηματογράφου;

Ο ανεξάρτητος κινηματογράφος ξεκινά με τον John Casavettes και την ταινία του *Shadows*. Άλλοι ενθαρρύνθηκαν από το παράδειγμά του αποφασίζοντας ότι ο κινηματογράφος του Χόλιγουντ δεν τους αφορά. Μια μικρή επανάσταση-κίνημα συντελείται από λίγους αποφασισμένους να αποκτήσουν πρόσβαση στη γλώσσα της κινούμενης εικόνας. Άλλοτε με ερασιτεχνικές κάμερες των Super 8, και αργότερα στα 16 χιλ. και ακόμη πιο μετά στο Βίντεο επιδίδονται με φαντασία, πρωτοτυπία και αυθορμητισμό, παράγοντας ταινίες ελεύθερες και ποιητικές με εμφανή τη σφραγίδα των δημιουργών

Για 11η συνεχόμενη χρονιά ο διοργανωτής φεστιβάλ Δημήτρης Εϊπίδης έχει να προτείνει κάτι καινούριο, ανήσυχο, τολμηρό, πρωτοποριακό, ευαίσθητο, ... όπως συνέβη και το 1992 στην πρώτη του εμφάνιση στην Ελλάδα και τη Θεσσαλονίκη. Σεβόμενος τον τίτλο που ο ίδιος επέλεξε για το παράλληλο τμήμα του Φεστιβάλ, συγκεντρώνει και συνθέτει στους Νέους Οριζόντες ένα πρόγραμμα ταινιών το οποίο καθρεφτίζει την πολύχρωμη και περιπετειώδη διαδρομή του παγκόσμιου ανεξάρτητου κινηματογράφου. Επιπλέον για τη φετινή χρονιά φέρνει μια ενδιαφέρουσα έκθεση φωτογραφίας: Ματιές στο Ιράν.

Δημήτρης Εϊπίδης

τους. Αυτό που ήταν τότε πρωτοπορία, ενσωματώθηκε βαθμιαία στο σύγχρονο κινηματογράφο, δίνοντας νέα πνοή σε μια τέχνη ήδη βεβαρημένη από τη συμβατικότητα

τα της βιομηχανίας των κινούμενων εικόνων, ανανεώνοντας το ίδιο το σινεμά. Αυτά τα χρόνια ήταν καθοριστικά στίς ανακατατάξεις των αξιών μας και στην αναζήτηση του νέου, καλύτερου κόσμου καθώς και η αισιοδοξία ανάμεσα στους επίδοξους κινηματογραφιστές ήταν διάχυτη. Η ουτοπία όταν αποκτά οπαδούς παράγει ένα είδος γενικής ευφορίας. Με την έλευση του Dogma τά τελευταία χρόνια η πρωτοπορία εισάγεται σε νέους χώρους. Επίσης η νέα τεχνολογία με την ψηφιακή εικόνα είναι ένα θετικό βήμα προς την ίδια κατεύθυνση. Σαν αποτέλεσμα, προσδοκούμε μια νέα γενιά κινηματογραφιστών, που αλλιώς θα έμεναν αδρανείς παρατηρητές εκτός χώρου.

Τι σχέση έχουν αυτά με το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης;

Θέλω να έχουν. Στην περίπτωση μου αυτό είναι το συγκεκριμένο ζητούμενο και πιστεύω ότι θα είναι εφικτό. Οραματίζομαι ένα τμήμα του φεστιβάλ που θα ανοίγει προοπτικές, κοιτάζοντας στο μέλλον. Ανοικτό στην ανανέωση, προσαρμόσιμο στίς νέες δημιουργικές τάσεις, μια εκδήλωση που σέβεται τη διανοητικότητα του θεατή και στοχεύει στη συμβολή του, παραχωρώντας του το δικαίωμα να συμμετέχει στα διεθνώς δρώμενα στον χώρο. Το αποτέλεσμα της προσπάθειας θα είναι μια τολμηρή πολιτιστική εκδήλωση, ζωντανή, με παλμό και πρωτοτυπία. Οι Νέοι Οριζόντες επιδιώκουν να γίνουν ακριβώς αυτό. Ένας χώρος συνάντησης κινηματογραφιστών-δημιουργών με μυημένους, απαιτητικούς και εμπνευσμένους θεατές.

Νομίζετε ότι η προσπάθεια σας έχει αποδώσει κάποιο αποτέλεσμα;

Ναι, είμαι βέβαιος. Αδιαμφισβήτητα οι εντυπώσεις έχουν κερδηθεί. Ο Αμπάς Κιαροστάμι, περιζήτητη παρουσία στα ανά τον κόσμο φεστιβάλ και επισκέπτης μας, για τέταρτη φορά φέτος στη Θεσσαλονίκη, αποδεικνύει το επιχείρημα μου. Οι Νέοι Οριζόντες απέκτησαν την πεποίθηση που μετατρέπει μια οποιαδήποτε κινηματογραφική εκδήλωση σε κάτι ξεχωριστό και ενδιαφέρον. Η πεποίθηση αυτή της προσδίδει αίγλη, κύρος και σοβαρότητα. Παράλληλα, η μόνη, πολυπληθής παρουσία των θεατών προσθέτει στην ήδη θετική εικόνα. Θάλεγα ότι συνδιαλασσόμαστε με τον θεατή της Θεσσαλονίκης σε μια δική μας κοινή γλώσσα.

Τι θα μας πείτε για το φετινό πρόγραμμα;

Δέν συνηθίζω να αναφέρομαι σε κάποιους συγκεκριμένους τίτλους, να ξεχωρίζω μερικές από τις ταινίες του προγράμματος.

“Στη δεκαετία που πέρασε παρουσιάσαμε περισσότερες από 650 ταινίες, που ήταν στο σύνολό τους ανεξάρτητες παραγωγές. Το θεωρώ σημαντικό ότι οι Νέοι Οριζόντες κέρδισαν το ενδιαφέρον και τις προτιμήσεις των θεατών χωρίς να χρειαστεί να παρουσιάσουν ούτε μια χολιγουντιανή παραγωγή”

Εξάλλου το πιο θετικό στοιχείο της επιλογής μας είναι ο μεγάλος αριθμός νέων δημιουργών. Ο θεατής υποκινούμενος από τη διαίσθηση του, αλλά και την εμπιστοσύνη που μπορεί να έχει στην προσπάθεια που κάνουμε, θα ανακαλύψει πραγματικούς κρυμένους θησαυρούς. Το πρόγραμμα φέτος είναι απτή απόδειξη ότι μεγαλόσχημα ονόματα, δημοσιοσχετιστικές επινοήσεις για δοκιμασμένες επιτυχίες από το παρελθόν δεν είναι και η καλύτερη λύση. Στόχος μας λοιπόν να καταστήσουμε κάθε νεόφερτο δημιουργικό και ταλαντούχο σκηνοθέτη πόλο έλξης για τον κινηματογραφόφιλο θεατή, προσκαλώντας τον να μοιραστεί τις δικές μας πεποιθήσεις και κριτήρια.

Ειδικά όμως το πρόγραμμα φέτος θα έχει κάποια σημεία που το κάνουν να ξεχωρίζει από τις προηγούμενες χρονιές.

Στη φετινή επιλογή οι Νέοι Οριζόντες θα προβάλουν 41 ταινίες. Εικοσιτρείς ταινίες στη Διεθνή Επιλογή, οκτώ από τις οποίες είναι δουλειές πρωτοεμφανιζόμενων σκηνοθετών, ενώ άλλες τέσσερις είναι δεύτερες ταινίες. Δηλαδή το μισό πρόγραμμα αποτελείται από ταινίες νέων, ταλαντούχων κινηματογραφιστών. Επίσης, όπως μας έγινε πρόσφατα γνωστό, τέσσερις από αυτές τις ταινίες έχουν προταθεί από τις χώρες τους για το φετινό Όσκαρ Ξενογλώσσας ταινίας. Πρόκειται για το *Wild Bees* από την Τσεχία, το *Open Hearts* από τη Δανία, το *Lilya 4ever* από τη Σουηδία, και το *Huckle* από την Ουγγαρία. Εκτός του κύριου κορμού του προγράμματος, για πρώτη φορά στην Ελλάδα παρουσιάζεται το έργο τριών σημαντικών σκηνοθετών από τρία διαφορετικά μέρη του πλανήτη. Ο Μεξικάνος Χαϊμέ Ουμπέρτο Ερμούνιο, ο Ιταλός Αιρέλιο Γκριμάλντι και ο Κορεάτης Χονγκ Σανγκ - Σου θα είναι μαζί μας στη Θεσσαλονίκη, για να παρουσιάσουν το έργο τους σε ειδικά αφιερώματα. Συμπεριλαμβάνεται επίσης ένα κορυφαίο σημείο αφιέρωμα στη διάσημη εικαστική δημιουργό Σιρίν Νεσάτ. Η Νεσάτ θεωρείται από τις μεγαλύτερες και δυναμικότερες φωνές στο χώρο των σύγχρονων εικαστικών και τεχνών. Το έργο της παρουσιάζεται στο σύνολό του για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Πέρα από ταινίες φέρνεται στη Θεσσαλονίκη και μια ενδιαφέρουσα έκθεση φωτογραφίας.

Ξεχωριστή σημασία έχουν φέτος οι παράλληλες εκδηλώσεις των Νέων Οριζόντων. Θα γίνει μια έκθεση φωτογραφίας με τον τίτλο "Ματιές στο Ιράν" σε συνεργασία με το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Τεχεράνης, όπου θα εκτεθούν 80 περίπου έργα σύγχρονων Ιρανών φωτογράφων, αποκαλύπτοντας τον πολιτισμικό πλούτο της χώρας αυτής με ένα τρόπο που δεν έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε, δηλαδή τη φωτογραφία. Μια συναυλία με το Φινλανδικό συγκρότημα Pan Sonic συμπληρώνει το πρόγραμμα. Αυτό το πρωτοποριακό techno συγκρότημα αποτελεί μια πραγματικά avant-garde μουσική αλλά και εικαστική πρόταση, καθώς οι συναυλίες τους συνοδεύονται από βίντεο εγκαταστάσεις και χρησιμοποιούν εναλλακτικά μουσικά μέσα, έως και τρυπάνια! Τέλος, οι Νέοι Οριζόντες δεν θα ήταν πλήρεις χωρίς την παραδοσιακή παιδική προβολή, την Κυριακή 10 Νοεμβρίου στις 11 το πρωί, που ως συνήθως θα συνοδεύεται από μια μικρή γιορτή για τους μικρούς φίλους μας. Θα προβληθεί η ιαπωνική ταινία *Διακοπές στη Χώρα των Θαυμάτων*, που κέρδισε τη Χρυσή Αρκτο στο τελευταίο Φεστιβάλ Βερολίνου.

Πότε αρχίσατε αυτή την πορεία και πότε προβλέπετε ότι θα λήξει;

Αρχισα το 1969 στο Μοντρεάλ. Είναι η εποχή που απεικονίζει και η νεανική μου φωτογραφία στο πλάι του John Lennon. Ετοίμαζα εκείνο τον καιρό πυρετωδώς το 1ο Φεστιβάλ Νέου Κινηματογράφου του Μοντρεάλ, που πέρυσι γιόρτασε 30 χρόνια λειτουργίας.

Πότε θα λήξει;

Χμ...

43^ο
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΕΡΤ στηρίζει τον κινηματογράφο

www.ert.gr

One channel

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

43^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου συντροφιά
με το Dewar's.

Dewar's Always you.
Always true.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Έντονη δραστηριοποίηση για μια διέξοδο προς τη διεθνή αγορά

Που βρίσκεται σήμερα η ελληνική κινηματογραφική παραγωγή;

Στον τομέα της κινηματογραφικής παραγωγής υπάρχει, αναμφισβήτητα, μια έντονη δραστηριοποίηση. Η παραγωγή του 2002, για παράδειγμα, δεν εξαντλείται στις ταινίες που είναι ήδη έτοιμες και παρουσιάζονται στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ή βγαίνουν απ' ευθείας στις αίθουσες.

Πέρα από αυτές, υπάρχει ένας πολύ μεγάλος αριθμός ταινιών, μεγάλου και μικρού μήκους, μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ, που βρίσκονται σε κάποιο στάδιο παραγωγής ή προετοιμασίας.

Και τα αποτελέσματα αυτής της δραστηριοποίησης;

Τα αποτελέσματα μπορούν, κατά τη γνώμη μου, να χαρακτηριστούν ιδιαίτερα ελπιδοφόρα. Κάθε χρόνο, δίπλα στους ήδη γνωστούς και καταξιωμένους σκηνοθέτες μας, εμφανίζονται πολλοί νέοι αξιόλογοι δημιουργοί, που φέρνουν στον κινηματογράφο μας έναν ζωογόνο αέρα ανανέωσης και μας κάνουν να αισιοδοξούμε για το μέλλον της κινηματογραφίας μας. Αυτή η αισιοδοξία ενισχύεται από την ανταπόκριση που βρίσκουν οι ελληνικές ταινίες στα διεθνή φεστιβάλ στα οποία συμμετέχουν και όπου συχνά βραβεύονται. Ως προς τη διεθνή απήχηση, δεν θα ήταν υπερβολή να πω ότι, συγκριτικά με το μέγεθος και τις οικονομικές δυνατότητες της χώρας μας, ο ελληνικός κινηματογράφος φαίνεται να έχει κατακτήσει μια καλή θέση.

Στην επαφή τους με το ελληνικό κοινό, όμως, οι ελληνικές ταινίες δεν φαίνεται να πηγαίνουν και πολύ καλά.

Η κίνηση των ελληνικών ταινιών στις αίθουσες παρουσιάζει, τα τελευταία χρόνια, συνεχείς διακυμάνσεις. Συγκυριακά, μπορεί τη μια χρονιά να παρουσιάζεται μια θεαματική αύξηση των εισιτηρίων και την αμέσως επόμενη χρονιά μια συρρίκνωση. Τα αίτια αυτών των μεταπτώσεων δεν είναι πάντα προφανή. Γενικά, πάντως, φαίνεται να μην έχει αποκατασταθεί μια σχέση εμπιστοσύνης του κοινού απέναντι στις ελληνικές ταινίες. Για να εδραιωθεί αυτή η σχέση εμπιστοσύνης, χρειάζεται πρώτα απ' όλα συνεχής προσπάθεια από τους ίδιους τους δημιουργούς, αλλά και μεγαλύτερη υποστήριξη των ελληνικών ταινιών από τους διανομείς. Και, βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε τον διαμεσολαβητικό ρόλο του έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου, που πολύ συχνά αγνοεί ή υποβαθμίζει τις ελληνικές ταινίες ενώ βομβαρδίζει το κοινό με έμμεσες διαφημίσεις ξένων, κυρίως αμερικανικών, κινηματογραφικών προϊόντων αμφίβολης, πολλές φορές, αξίας. Η σημασία που δίνουμε, εμείς ως Κέντρο, στην αποκατάσταση της σχέσης του κοινού με τις ελληνικές ταινίες φαίνεται και από τον χρόνο και την ενέργεια που ξοδεύουμε για το Δίκτυο Αιθουσών του Ε.Κ.Κ. Προσθέσαμε μια επιπλέον αίθουσα στο Δίκτυο και διαμορφώσαμε έναν προγραμματισμό που να ευνοεί την επαφή του κοινού με αξιόλογες ταινίες. Όπως έδειξε ο απολογισμός της περσινής χρονιάς, αλλά και το ξεκίνημα της νέας κινηματογραφικής περιόδου, τα μηνύματα είναι θετικά για τις ευρωπαϊκές ταινίες και πιστεύουμε ότι κάτι τέτοιο θα καταφέρουμε σύντομα και για τις ελληνικές ταινίες.

Πώς θα περιγράφατε, συνοπτικά, την πολιτική του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου;

Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου έχει σαν αποστολή τόσο την ενίσχυση της παραγωγής όσο και την προώθηση των ελληνικών ταινιών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Όσον αφορά στον τομέα της παραγωγής, επιδιώκουμε να εντάσσουμε στα χρηματοδοτικά μας προγράμματα ταινίες που να έχουν τη δυναμική της καλλιτεχνικής αναζήτησης και ταυτόχρονα τη δυνατότητα επικοινωνίας με ένα ευρύ κοινό. Ιδιαίτερα μας ενδιαφέρουν οι προτάσεις των νέων, στους οποίους προσφέρουμε κάθε δυνατή βοήθεια προκειμένου να πραγματοποιήσουν όσο το δυνατόν πιο ολοκληρωμένα τα σχέδιά τους. Για την προώθηση των ελληνικών ταινιών στο εξωτερικό γίνεται μια συνεχής συστηματική δουλειά, δώδεκα μήνες το χρόνο. Σημειώστε ότι, φέτος, για πρώτη φορά, στον ετήσιο κατάλογο που εκδίδει το Κέντρο και ο οποίος κυκλοφορεί ευρύτατα σε όλες τις μεγάλες διεθνείς κινηματογραφικές διοργανώσεις, Φεστιβάλ και Αγορές, συμπεριλάβαμε, και τις ταινίες που γυρίστηκαν αποκλειστικά με ιδιωτική χρηματοδότηση, χωρίς καμία συμμετοχή του Κέντρου στην παραγωγή τους. Τέλος, ως προς την προώθηση των ελληνικών ταινιών στις ελληνικές αίθουσες, το Κέντρο απ' ενός συμμετέχει στις δαπάνες διανομής όσων ταινιών του έχουν εξασφαλίσει γραφείο διανομής, απ' ετέρου προσπαθεί να προβάλλει τις ταινίες που δεν έχουν βρει γραφείο διανομής στο Δίκτυο Αιθουσών του.

Εσείς, προσωπικά, πώς βλέπετε το Κέντρο και το ρόλο του;

Το Κέντρο δεν μπορεί παρά να είναι ένας ζωντανός οργανισμός, αφού έρχεται σε επαφή με ένα ευρύ φάσμα δημιουργικών ανθρώπων διαφορετικών ηλικιών και κατευθύνσεων. Σαν τέτοιος προσπαθεί να αντιλαμβάνεται εγκαίρως τα σημεία των καιρών και να ανταποκρίνεται στο ρόλο του, που μεταξύ άλλων είναι να αναδεικνύει νέα ταλέντα και να παράγει ταινίες διαφορετικές και ενδιαφέρουσες για τον 21ο αιώνα. Για μένα προσωπικά, το Κέντρο είναι ένα στοίχημα. Αναγνωρίζοντας τις δυσκολίες του να κάνεις κινηματογράφο έξω από τα αμερικάνικα πρότυπα-δυσκολίες τις οποίες, πιστέψτε με, δεν τις αντιμετωπίζουμε μόνο εμείς εδώ στην Ελλάδα- στόχο έχουμε να κάνουμε ταινίες που να μιλήσουν στο ελληνικό κοινό και, γιατί όχι, να βρουν και μια διέξοδο προς την τεράστια αγορά του εξωτερικού.

“Όπως έδειξε ο απολογισμός της περσινής χρονιάς, αλλά και το ξεκίνημα της νέας κινηματογραφικής περιόδου, τα μηνύματα είναι θετικά για τις ευρωπαϊκές ταινίες και πιστεύουμε ότι κάτι τέτοιο θα καταφέρουμε σύντομα και για τις ελληνικές ταινίες.”

Ένας ιππότης για τον ελληνικό κινηματογράφο Γιάννης Δαλιανίδης

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, πέρα από τη διαρκή αναζήτηση και προβολή της νέας γενιάς των σκηνοθετών της έβδομης Τέχνης, δεν λησμονά τους βετεράνους δημιουργούς που υπήρξαν ηγετικές μορφές στην εγχώρια και τη διεθνή παραγωγή. Η φετινή διοργάνωση αποτίει φόρο τιμής με πέντε ταινίες, ένα ελάχιστο μέρος του μεγάλου έργου του, σε έναν από τους σταυροφόρους της Χρυσής Εποχής του ελληνικού σινεμά, τον Γιάννη Δαλιανίδη.

Ο ελληνικός κινηματογράφος, χωρίζεται σε πριν και μετά τον Γιάννη Δαλιανίδη. Η πρόταση αποδίδει απόλυτα το μέγεθος του ακούραστου Έλληνα κινηματογραφιστή. Και αυτό επειδή είναι, αδιαμφισβήτητα, ο σκηνοθέτης που τον σημάδεψε βαθύτερα και οριοθέτησε τα βασικά χαρακτηριστικά του.

Ο Δαλιανίδης, είναι ένας δημιουργός πολυσιδής, πολύπλευρος και εξαιρετικά παραγωγικός. Ασχολήθηκε στην μακρά και πλούσια πορεία του με όλα τα κινηματογραφικά είδη ανεξαιρέτως: το δράμα, την κωμωδία, το μιούζικαλ, το αστυνομικό θρίλερ, βάζοντας σε όλα την προσωπική σφραγίδα του, αφήνοντας ανεξίτηλο το κινηματογραφικό του στίγμα.

Πάνω απ' όλα όμως, η σπουδαιότητά του βασίζεται στο γεγονός ότι με το μαγικό ραβδί του, άλλαξε τους χρόνους και τους ρυθμούς του σινεμά στη χώρα μας, μεταλαμπαδεύοντας την αμερικάνικη φιλοσοφία του 'κινηματογράφου του είδους'. Το κοινό τον εγκολπώθηκε -στα

χρόνια του '60, η υπογραφή του μετρούσε όσο της Βουγιουκλάκη - και πολύ σύντομα το πλείστο των συναδέλφων του.

Το στίλ Δαλιανίδη - ακίνητα πλάνα, τραγούδια, χοροί, στιλιζαρισμένες πόζες - έκανε πάταγο, κατέστησε τις ταινίες του αναγνωρίσιμες και διαχρονικές σε βαθμό που τις απολαμβάνει κάθε ηλικία, φύλο οποιασδήποτε εποχής.

Η ταινία της ημέρας

Η χαρτοπαίχτρα (Ελλάδα, 1964)

Με τους: Ρένα Βλαχοπούλου, Λάμπρο Κωνσταντάρη, Λιλή Παπαγιάννη, Χλόη Λιάσκου, Γ. Βρασιβανόπουλο, Σαπφώ Νοταρά, Νίκο Φέρμα, Άγγελο Μαυρόπουλο, Περικλή Χριστοφορίδη, Κώστα Νάο, Θάνο Κέδρακα, Όλγα Μάγερ, Γ. Λουκάκη, Θ. Μαρτίνο, Ραφαήλ Ντενόγια και Κώστα Βουτσά.

Μια παθιασμένη χαρτοπαίχτρα, η Αλέκα, εξαιτίας του πάθους της έχει διαλύσει το σπίτι της, έχει δημιουργήσει πολλή χρέη και αντιμετωπίζει προβλήματα με τον άντρα της και τα παιδιά της. Ο άντρας της για να τη συνεφέρει φλερτάρει με την καλύτερη φίλη και συμπαίκτριά της για να της κόψει το ολέθριο πάθος της. Μετά από πολλές περιπέτειες η χαρτοπαίχτρα ξαναγίνεται μια αξιοπρεπής κυρία.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 18:30

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συναυλία στο Μέγαρο Μουσικής

Δύο βραδιές αφιερωμένες στη μουσική και τα τραγούδια του Ελληνικού Κινηματογράφου διοργανώνει το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης με πρωταγωνίστρια την καταξιωμένη ερμηνεύτρια Δήμητρα Γαλάνη, πλαισιωμένη από τη Συμφωνική Ορχήστρα Βόλου και από μικρή λαϊκή ορχήστρα. Τη συναυλία διευθύνει ο μαέστρος Συμεών Κόγκαν. Οι παραστάσεις θα πραγματοποιηθούν την Παρασκευή 15 και το Σάββατο 16 Νοεμβρίου 2002, ώρα 21.00, και εντάσσονται στο πλαίσιο του 43ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Η επιλογή του προγράμματος έγινε μετά από συνεργασία της Δήμητρας Γαλάνη, της διευθύντριας προγράμματος της Ελληνικής Ραδιοφωνίας, Μαργαρίτας Μυτιληναίου, και του δημοσιογράφου-κριτικού κινηματογράφου, Ιάσωνα Τριανταφυλλίδη. Περιλαμβάνει περίπου τριάντα τίτλους τραγουδιών, αξέχαστες μελωδίες από τον Ελληνικό Κινηματογράφο, σε ενόρκηση Κώστα Παπαδούκα, που καλύπτουν την περίοδο από το 1935 έως σήμερα.

Όπως επισημαίνει η ίδια η Δήμητρα Γαλάνη: «Η πρώτη μου αυτή συνεργασία με τη Συμφωνική του Βόλου αποτελεί και μία μεγάλες δυνατότητες της Συμφωνικής Ορχήστρας Βόλου, τα πλούσια ηχοχρώματα και η εσωτερική δύναμη των οργάνων της θα βοηθήσουν σίγουρα στην ανακάλυψη μιας καινούριας πτυχής του ταλέντου της Δήμητρας Γαλάνη. Ελπίζουμε ότι οι συναυλίες που θα δοθούν στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης θα προσφέρουν μεγάλη χαρά και ευτυχία όχι μόνο στους ακροατές αλλά και σε μας τους ίδιους τους συντελεστές.»

Η προώληση των εισιτηρίων για τις παραστάσεις γίνεται αποκλειστικά από τα εκδοτήρια του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης (ώρες λειτουργίας: Δευτέρα - Σάββατο: 09.00 - 21.00). Οι τιμές των εισιτηρίων είναι 18€, 25€, 30€, 35€ και 12€ (μαθητικά-φοιτητικά). Τηλέφωνα για το κοινό: 2310 895938-9, πληροφορίες για τους δημοσιογράφους: 2310 895893.

Μελίνα: αφίσες για τις ταινίες της αγαπημένης

«Η Μελίνα ταξιδεύει στον κόσμο» θα μπορούσε να είναι ένας εναλλακτικός τίτλος για την έκθεση που έχει προγραμματίσει το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης για τις 6 μέχρι και τις 28 Νοεμβρίου στη Θεσσαλονίκη.

Διακόσιες περίπου αφίσες ταινιών με πρωταγωνίστρια τη Μελίνα Μερκούρη θα εκτεθούν για πρώτη φορά στην Ελλάδα, δίνοντας τη μοναδική ευκαιρία στο ελληνικό κοινό να απολαύσει τη γυναίκα θρύλο του ελληνικού σινεμά όπως δεν την έχει ξαναδεί ποτέ - και αυτό γιατί όλες οι αφίσες της έκθεσης προέρχονται από χώρες του εξωτερικού και από σχεδιαστές που άφησαν το στίγμα τους στην ιστορία της χαρακτικής.

Αφίσες από το Μεξικό, την Ιαπωνία, την Ισπανία, την Αργεντινή, την Πολωνία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, το Βέλγιο, την Αυστραλία, τη Ρουμανία, την Ιταλία, όπως τις σχεδίασαν οι Βακιρτζής, Olivetti, Jano, Macii, Nistri, Yves Thos, Deseta, Nano, Biffignandi, Freidenreich, Atelier Degen και άλλοι, φέρνουν στο φως μια εικόνα της Μελίνας Μερκούρη ολόταλα καινούργια, δίνοντας μια νέα διάσταση στις ηρωίδες που ενσάρκωσε η μεγαλύτερη σταρ του ελληνικού κινηματογράφου και υπογραμμίζοντας για ακόμη μια φορά το διεθνή της λάμψη και γοητεία.

Το πολύτιμο αυτό υλικό προέρχεται από την ιδιωτική συλλογή του Γιώργου Πηλιχού, που ευγενικά προσφέρθηκε από τον ίδιο για την παρούσα έκθεση, αποκλύπτοντας μέσα σε όλα και την περιπετειώδη ιστορία που κρύβεται πίσω από τη δημιουργία της.

JAMES MELINA SANDRA TONY
GARNER MERCOURI DEE FRANCOSA

TECHNICOLOR® PANAVISION®
ROBERT COOTE - GREGOIRE ASLAN - ROLAND CULVER - DULCIE GRAY
CECIL PARKER / ... WALL MAGNINIS / ... BERT KAEMPFFERT

Τα πορτρέτα συναισθημάτων του Παντελή Βούλγαρη

Ανήκοντας στη γενιά των Ελλήνων σκηνοθετών που αποδεσμεύτηκαν από τους μηχανισμούς του εμπορικού κινηματογράφου και ίδρυσαν τον Νέο Ελληνικό Κινηματογράφο (NEK), ο Παντελής Βούλγαρης στη διαδρομή της καριέρας του κινήθηκε μεταξύ δύο πόλων. Από την μια πλευρά εξέφραζε με το έργο του την ανάγκη για ανανέωση στον χώρο του κινηματογράφου. Μια ανανέωση, όχι μόνο θεματική (δηλαδή καινούργιες ιστορίες) και αισθητική (δηλαδή απομάκρυνση από τα στερεότυπα του εμπορικού σινεμά), αλλά και με επίπεδο προσώπων: στις ταινίες του βλέπουμε για πρώτη φορά με τέτοια ένταση πρόσωπα που δεν ανήκουν στην πνακοθήκη του ελληνικού θεάτρου αλλά στην αληθινή ζωή.

Από την άλλη πλευρά το έργο του είναι γεμάτο από τον συναισθηματισμό, την εμμονή στο ανθρωπινό και το καθημερινό, από την ανυπόκριτη λατρεία για τον ήθοιο, στοιχεία που συναντάμε στις καλύτερες εκδοχές του εμπορικού σινεμά.

Αναζητά μέσα από το έργο του μια γραμμή συνέχειας που να ενώνει τον παλιό κινηματογράφο με τις νέες ιδέες και τις προσεγγίσεις, που η δεκαετία του 60 έφερε στο προσκήνιο. Επιχειρεί να υπερβεί τόσο τα στερεότυπα του εμπορικού κινηματογράφου όσο και τις ακρότητες στη φόρμα ή στο θέμα του Νέου (για την τότε εποχή) Ελληνικού Κινηματογράφου. Επιχειρεί να συστήσει στο θεατή ένα σινεμά με το οποίο θα μπορεί να συνδεθεί συναισθηματικά, το οποίο να του μιλά όχι με κραυγές, αλλά με ψιθύρους.

Ζώντας σε παραγμένες εποχές - η καριέρα του ξεκινά λίγο πριν την δικτατορία, το 1965- ο Παντελής Βούλγαρης σημαδεύεται από το έντονο πολιτικό κλίμα και οι ταινίες του κατά το μεγαλύτερο βαθμό αποτελούν αντανακλάσεις της πολιτικής μυθολογίας, των πρώτων χρόνων της μεταπολίτευσης. Όμως εδώ δεν έχουμε την περίπτωση ενός πολιτικού κινηματογράφου. Ο Παντελής Βούλγαρης αναζητά το ανθρωπινό πρόσωπο μίας χώρας που ζει σε κατάσταση αναταραχής. Σε ταινίες όπως το *Happy Day* (1976) -μία ιδιότυπη εξερεύνηση των στρατοπέδων συγκέντρωσης- και στα *Πέτρινα Χρόνια* (1985) -η προσωπική ιστορία δύο καταδικωμένων από την εξουσία- η εκκίνηση είναι αληθινά τραυματικά γεγονότα. Εδώ σ' αυτές τις εικόνες μπορούμε να αναγνωρίσουμε το συλλογικό δράμα, καθώς αυτό μετασαρκώνεται και λαμβάνει υπόσταση στα πρόσωπα των ήθοιων. Είναι κατ'επίφαση πολιτικές ταινίες και περισσότερο απόπειρες για να παρουσιαστεί για πρώτη φορά καθαρά το τραύμα, το δράμα και ο πόνος που βρί-

Στρέφοντας την κάμερα προς τα ήθη και τις συμπεριφορές ο Παντελής Βούλγαρης εισχωρεί στον βαθύτερο πυρήνα της ανθρωπίνης συμπεριφοράς, αποκαλύπτοντας τον εσωτερικό κόσμο ανθρώπων που ζουν σε κατάσταση αποκλεισμού.

μα που συνδέει αυτές τις ταινίες με τα πρόσωπα των άλλων ταινιών. Ανώριμα ή με προσανατολισμό και έρμα στην ζωή, τα πρόσωπα αυτά βιώνουν το ίδιο δράμα: την διάσταση ανάμεσα στις βαθύτερες επιθυμίες και την πραγματικότητα. Όπως σημειώνει ο Γιάννης Μπακογιαννόπουλος για το *Προξενίο της Άννας*, εδώ μπορούμε να βρούμε "αναμνήσεις από τον Φλωμπερ. Ωστόσο πέρα από το ήρεμο ρεαλιστικό ύφος κρύβεται η φοβερή σκληρότητα της καταστροφής της ανθρωπίνης ψυχής". Αυτά τα πρόσωπα περιβάλλει με αγάπη ο Παντελής Βούλγαρης, τις δικές τους ανησυχίες και πάθη κινηματογραφεί. Απομακρυνόμενος από τις κραυγές, τους θορύβους και τις εντάσεις, είτε της σύγχρονης εποχής είτε του ταρχώδους παρελθόντος, ο Παντελής Βούλγαρης κινηματογραφεί τα σκοτεινά τοπία της ανθρωπίνης ψυχής, τις αδιόρατες κινήσεις του συναισθήματος, την ακνή μελαγχολία της ύπαρξης.

Δημήτρης Μπάμπας

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ελευθέριος Βενιζέλος 1910-1927

(Ελλάδα, 1980)

Οι αξιωματικοί του Στρατιωτικού Συνδέσμου, μετά την επανάσταση στο Γουδί, καλούν από την Κρήτη στην Αθήνα τον Ελευθέριο Βενιζέλο και του προτείνουν να σχηματίσει κυβέρνηση. Εκείνος -αφού πρώτα συναντηθεί και με τον βασιλιά Γεώργιο Α'- δέχεται και προωθεί μια πολιτική που έχει ως βασικό στόχο τη διεύρυνση της μικρής Ελλάδας. Στους Βαλκανικούς Πολέμους, η Ελλάδα κερδίζει πράγματι νέα εδάφη, αλλά παράλληλα αρχίζουν να εμφανίζονται οι πρώτες τριβές στις σχέσεις του Βενιζέλου με τον Αρχιστράτηγο διάδοχο Κωνσταντίνο. Οι τριβές αυτές θα πάρουν τη μορφή της επικίνδυνης σύγκρουσης με την έναρξη του Α' Παγκόσμιου Πολέμου.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, *Cine Τώνια Μαρκετάκη*, 19:30

Όλα είναι δρόμος

(Ελλάδα, 1998)

Σπονδυλωτή ταινία για τρεις ανθρώπους που πορεύονται προς μια οριακή στιγμή στη ζωή τους. «Χαρώνιο νόμισμα»: ένας αρχαιολόγος, που ο γιος του αυτοκτόνησε στο στρατό, ανακαλύπτει σε μια ανασκαφή έναν τάφο με το λείψανο ενός αξιωματικού των ελληνιστικών χρόνων. «Η τελευταία νανόκνη»: μια ομάδα ορνιθολόγων πηγαίνει στο Δέλτα του Έβρου για να βρει, με τη βοήθεια ενός ηλικιωμένου θηροφύλακα, την τελευταία νανόκνη που έχει καταφύγει εκεί. «Βιετνάμ»: ένας μεσήλικας εργοστασιάρχης, σκασμένος γιατί η γυναίκα του πήρε τα παιδιά τους και τον άφησε, ισοπεδώνει κυριολεκτικά ένα αγροτικό «σκυλαδίκιο».

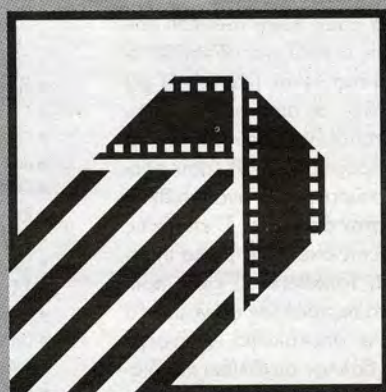
Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, *Cine Τώνια Μαρκετάκη*, 22:30

Guest List

- Yorgos PILICHOS
- Ioannis GIANNOLIS
- Vasilis KOUGIOUMTZOGLOU
- Maria MEGREMI
- Charis PAPADOPOULOS
- Iliana ZAKOPOULOU
- Artemis ACHILOPOULOS
- Panagiotis DRAKOS, Producer
- Thanassis TSAOUSOPOULOS
- Eleftherios ADAMIDIS, Journalist
- Thodoros AGGELOPOULOS, President
- Babis AKTSOGLU, Film Critic
- Tasos ALEXAKIS, Cinematography
- Orestis ANDREADAKIS, Film Critic
- Nikos NIKOLAIDIS, Film Director
- Rigas AXELOS, Actor
- Loiza Maria CHRISTOFILOU, Journalist
- Diagoras CHRONOPOULOS, President, Greek Film Centre
- Dimitris DANIKAS, Film Critic
- Frinta DASKALAKI, Ministry of Culture
- Robi EKSIEL, Film Critic
- Panayiotis FAFOUTIS, Film Director
- Voula GEORGAKAKOU, Head of Hellas Film
- Vena GEORGAKOPOULOU, Journalist
- Frixos ILIADIS, Film Critic
- Pavlos KAGIOS, Journalist
- Takis KATSELIS
- Penny PANAYOTOPOULOU, Film Director
- Achilleas KIRIAKIDIS, Director
- Apostolos KOMNINOS, Actor
- Velissarios KOSSIVAKIS, Distributor
- Thodoris KOUTSOGIANNPOULOS, Film Critic
- Costas KOVAIOS, Journalist
- Alexandros LABRIDIS
- Thanos LABROPOULOS, Producer
- Costas LABROPOULOS, Producer
- Sofiris LABROPOULOS, Production Director
- Christos LAZOS
- Poly LIKOURGOU, Journalist
- Vassilis MAZOMENOS, Film Director
- Ninos Fenek MIKELIDIS, Film Critic
- Antonis MOSCHOVAKIS, Film Critic
- Elena NEOFOTISTOU, Journalist
- Dimitra NIKOLOPOULOU, Journalist
- Panagiotis PANAGOPOULOS, Journalist
- Ioanna PAPAGEORGIOU, Journalist
- Tasos PAPANDREOU, Producer
- Efi PAPAACHARIOU, Journalist
- Evaggelia PISKERA, Head of Public Relations
- Natalia POPOVA, Journalist
- Vasilis ALATAS, Producer
- Nikos SEKERIS
- Yorgos SKOURTIS
- Rozita SOKOU, Film Critic
- Yiannis SOLDATOS, Film Critic
- Irini STATHI
- Yorgos STERGIAKIS, Distributor
- Panagiotis TIMOGIANNAKIS, Film Critic
- Iason - Pavlos TRIANTAFILLIDIS, Film Critic
- Aggelos STAGOS, President
- Andreas TIROS, Film Critic
- Yorgos TZIOTZIOS, Distributor
- Nontas VAKALOPOULOS, Technician
- Takis VEREMIS, Distributor
- Pantelis VOULGARIS, Film Director
- Apostolos VOULGARIS, Distributor
- Costas VRETTAKOS, Councillor of Greek Film Centre
- Manos ZACHARIAS, European Programs
- Ioannis ZOUBOULAKIS, Journalist
- Dimitris SOFIANOPOULOS, Vice President
- Petros APOSTOLOU, Distributor
- Helen ZONTOU
- Yannis LEONTARIS, Film Director
- Niki KATSANTONI
- Konstandinos KAIMAKIS, Journalist
- Giorgos KOMNINOS, Producer
- Simeon NIKOLAIDIS, Actor
- Yiannis AGGELAKAS, Musician/Actor
- Yiannis GATZIKOS, Journalist
- Stavros SOFIANOPOULOS, Musician
- Mari-Louiz VARTHOLOMEOU, Costumes/Sets
- Dionis KOURTAKI, Actress
- Costas SFIKAS, Film Director
- Yannis DRAKOS, Film Director
- Theodora VOULTSA, Actress
- Manos PRAMATEFTAKIS, Actor
- Alexis TSAFAS, Film Director
- Takis PAPAYANNIDIS, Film Director
- Maria KATSOUNAKI, Journalist
- Leonidas ANTONOPOULOS, Producer
- Dimitris STERGIAKIS, Distributor
- Yorgos CHOULIARAS
- Dimitris CHATZIDIMITRIOU
- Jorge QUESADA CONCEPCION

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΚΕΝΤΡΟ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

παρόν!

1974-2002. ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΑΡΟΝ ΣΤΗ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ
ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΕΣ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269 e-mail: info@gfc.gr

www.gfc.gr

“Έχουν πολύ μεγάλη γκάμα οι φετινές προτάσεις του Φεστιβάλ”

Μιχάλης Δημοπούλος

Φέτος το φεστιβάλ γενικά χαρακτηρίζεται από πολυμορφία, πολυφωνία και πολυσυλλεκτικότητα. Είναι πραγματικά ένα πρόγραμμα που αφήνει χώρο για ανακαλύψεις ενώ δημιουργεί τις κατάλληλες προϋποθέσεις για επιβεβαιώσεις και επανεκτιμήσεις. Στο διαγωνιστικό έχουμε την ίδια πολυμορφία και πολυφωνία: ταινίες με κοινωνική ματιά, ταινίες πιο πειραματικές, υπαρξιακά δράματα, αλληγορίες, σάπρες, κλπ. Από Ασία, Βαλκάνια, Ευρώπη, Αμερική. Θεματικά, η περιθωριοποίηση των νέων, οι δυσκολίες στην κοινωνική ένταξή τους, οι τάσεις φυγής, οι απελπισμένες χειρονομίες και ο αποπροσανατολισμός των ηρώων είναι μοτίβα που συναντούμε σε πολλές από τις ταινίες του διαγωνιστικού.

Το Μπερλίν Αλεξάντερπλάτς είναι μια δικιά μου επιλογή με αφορμή τη συμπλήρωση 20 χρόνων από το θάνατο του Φασμπίντερ. Ο Φασμπίντερ είναι κατά τη γνώμη μου ο πιο σημαντικός γερμανός μεταπολεμικός σκηνοθέτης. Υποδειγματική ήταν η στάση του απέναντι στα κοινωνικά και διαπροσωπικά προβλήματα, η αγωγία του για την αδικία και τη σεξουαλική καταπίεση. Ενώ πετύχαινε σπουδαίο αποτέλεσμα με μια ξεχωριστή και μοναδική κινηματογραφική γραφή. Ένας σκηνοθέτης ο οποίος μπόρεσε να πει πολλά πράγματα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Πέθανε νέος και είχε ένα πολύ μεγάλο κινηματογραφικό έργο. Το ότι ασχολήθηκε με ένα σημαντικό μυθιστόρημα σαν το Μπερλίν Αλεξάντερπλάτς και το έκανε σειρά και τόσο καλή, τόσο κινηματογραφική, υπήρξε για μένα κάτι σχεδόν μυθικό. Όταν ήμουν στην ΕΡΤ, αγόραζα ταινίες και σειρές και ασχολιόμουν με το ξένο πρόγραμμα. Συγκεκριμένα το '83 είχαμε κάνει την πρώτη προβολή της σειράς στην ΕΡΤ 1, είμαστε από τις λίγες χώρες που τότε είχαμε αγοράσει τη σειρά για να την προβάλουμε και την εποχή εκείνη είχε προκαλέσει ντόρο. Θέλησα λοιπόν φέτος να την επαναλάβουμε αλλά πλέον στη μεγάλη οθόνη. Ας μην ξεχνούμε πως είναι γυρισμένη σε φιλμ. Θα προβληθεί σε τρεις «Λευκές νύχτες» στο Ολύμπιον αργά μετά τα μεσάνυχτα σε τρεις δόσεις των 5 ωρών, κι όσοι αντέξουν. Αυτή είναι μια μαγευτική εμπειρία κατά τη γνώμη μου, όταν μπεις μέσα στον κόσμο της ταινίας δεν βγαίνεις εύκολα.

Συνεχίζεται λίγο πολύ η πορεία του φεστιβάλ στους στόχους που είχαμε θέση από την αρχή, δηλαδή ένας αγώνας ενάντια στην ισοπέδωση των πάντων. Γύρω μας, μέσα στη χοάνη των εικόνων, στοιβάζονται τα πάντα, ριάλιτι σόου, κακόγουστα παιχνίδια, σίριαλ της συμφοράς, κλιπάκια, κλπ... Η μαζική παραγωγή θεάματος τα ισοπεδώνει όλα. Εμείς προσπαθούμε να δώσουμε το προβάδισμα σε άλλες μορφές έκφρασης στο σινεμά. Θέλουμε να προωθήσουμε το νέο, αυτό που ξεχωρίζει, το πρωτότυπο, όχι το κομπορμιστικό. Φέτος για παράδειγμα συμμετέχουν με ταινίες τους περίπου 40 χώρες, ένας σχετικά μεγάλος αριθμός. Όλες αυτές οι ταινίες αυτών των χωρών κάτι λένε, κάτι φέρνουν, ενα νήμα που σε συνδυασμό με ένα άλλο νήμα μιας άλλης χώρας, θα σχηματίσει ένα πολιτιστικό πλέγμα, ένα πλέγμα διαφόρων ιδεών, διαφόρων προσεγγίσεων πάνω σε διαφορετικές πραγματικότητες κι αυτός ο διάλογος είναι το πιο γόνιμο πράγμα ανάμεσα στους πολιτισμούς. Αυτή είναι η δουλειά ενός φεστιβάλ κινηματογράφου.

Προσπαθούμε να έχουμε μια κεραία στραμμένη στις εξελίξεις και τις νέες τεχνολογίες. Φέτος οργανώνουμε μια ολόκληρη εκδήλωση γύρω από τις σχέσεις του βίντεο και της καλλιτεχνικής πράξης με το διαδίκτυο. Θα έρθουν ειδικοί οι οποίοι θα μιλήσουν και ταυτόχρονα θα υπάρξουν διάφορες εφαρμογές. Μας ενδιαφέρει ο χώρος των νέων επιτεύξεων του κινηματογράφου και των τεχνολογικών αναζητήσεων. Πιστεύω ότι ο κινηματογράφος, τα τελευταία χρόνια, βιώνει μια συναρπαστική μεταβολή που η διερεύνησή της έχει απλώς αρχίσει. Πολλοί νέοι αξιόλογοι δημιουργοί γυρίζουν σε βίντεο τις ταινίες τους. Όπως το παράδειγμα του Σοκούροφ ο οποίος έχει γυρίσει μια ολόκληρη ταινία σε βίντεο και μάλιστα είναι μονοπλάνο, το *Russian Ark*. Αυτό μπορεί να γίνεται για λόγους οικονομικούς, ευχρηστίας και μεγαλύτερης άνεσης στο γύρισμα. Είναι όμως και μια τεχνολογική εξέλιξη η οποία κουβαλάει και αισθητικά αποτελέσματα.

Πιστεύω ότι είναι καλό να υπάρχουν πολλά φεστιβάλ στην Ελλάδα. Προφανώς δεν επιδιώκουμε κανένα είδος μονοπωλίου. Επίσης Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ υπάρχουν πολλά, στην πορεία θα δούμε και θα αξιολογήσουμε αυτές τις προσπάθειες. Οι πρωτοβουλίες αυτές είναι θετικές, καταθέτουν ένα ενδιαφέρον του κόσμου, ταυτόχρονα προκαλούν μια συζήτηση.

Αυτό συμβαίνει και παγκόσμια; Ναι, γιατί τα φεστιβάλ είναι ένας παράλληλος τρόπος διανομής ταινιών. Ταινίες που δεν βρίσκουν διανομή μπορούν από Φεστιβάλ σε Φεστιβάλ να αποκτήσουν κοινό. Υπάρχουν θεατές για ταινίες που δεν μπαίνουν στη διανομή επειδή δεν έχουν αυτά τα χαρακτηριστικά που θα τους δώσουν τη δυνατότητα να επιβιώσουν εμπορικά. Ο διανομέας δεν ρισκάρει κάτι τέτοιο. Ενώ το φεστιβάλ είναι χώρος προβολής και προώθησης ενός άλλου κινηματογράφου.

Ποια είναι η θέση του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης στο διεθνή χώρο των Φεστιβάλ; Νομίζω ότι είναι πολύ καλή. Το φεστιβάλ Θεσσαλονίκης δεν είναι το πολύ μεγάλο Φεστιβάλ με τις star και το γκλάμουρ, ανήκει στα ποιοτικά Φεστιβάλ. Έχει πολύ καλή φήμη σε επίπεδο ποιότητας και οργάνωσης, φιλοξενίας, ατμόσφαιρας, ζεστασίας. Ο κόσμος βλέπει ότι η πρόσβαση προς τους καλλιτέχνες και τους σκηνοθέτες είναι πιο εύκολη στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Υπάρχει ζωντάνια, προβληματισμός, συζήτηση. Το όνομα της Θεσσαλονίκης ακούγεται διεθνώς, οι σκηνοθέτες που έρχονται μένουν ενθουσιασμένοι, το ίδιο και οι δημοσιογράφοι. Έχουμε καταφέρει να μαζέψουμε κόσμο και κοσμάκι χωρίς να επιλέγουμε την εύκολη λύση, χωρίς συμβιβασμούς.

Το αντίθετο θα λέγαμε αν σκεφτούμε το αφιέρωμα στον Μπέλα Ταρ και τον Μάρκο Μπελόκιο. Είναι σημαντικοί σκηνοθέτες και οι δύο, ανήσυχτοι καλλιτέχνες. Ο ένας ανήκει στην παλιά φουρνιά του νέου σινεμά της δεκαετίας του '60, ήταν το «enfant terrible» του Ιταλικού Cinema ο Μάρκο Μπελόκιο, αλλά η πορεία του όλη δείχνει ένα ανήσυχο πνεύμα που επιμένει σε μια κριτική θεώρηση του κόσμου με συνέπεια και συνοχή. Ο Μπελόκιο, βαθιά πολιτικός καλλιτέχνης στην αρχή, γλίστρησε στη συνέχεια σε κάτι πιο προσωπικό κάνοντας μια ενδοσκοπηση μέσα από την ψυχανάλυση. Έχει στοιχειοθετήσει μια κινηματογραφική προσέγγιση πολύ αξιόλογη

η οποία στην Ελλάδα είναι σχεδόν άγνωστη. Με πολύ κέφι φτιάχνω αυτό το αφιέρωμα. Για μένα ο Μπελόκιο έχει μια σημασία ίσως μεγαλύτερη από αυτή του Μπερτολούτσι. Δύο σκηνοθέτες που ξεκίνησαν την ίδια εποχή. Κινηματογράφος του χτες και του σήμερα, πάντα επίκαιρος, με σύγχρονη ματιά. Από την άλλη έχουμε την περίπτωση του Μπέλα Ταρ, ενός σκηνοθέτη απόλυτα άγνωστου στην Ελλάδα ο οποίος έχει ξεκινήσει τη δεκαετία του '80, ως ο Κασαβέτης του ανατολικού μπλοκ. Στη συνέχεια μεταπήδησε σε ένα άλλο τύπο κινηματογράφου πολύ ατμοσφαιρικού, ανορθόδοξου. Όπως το παράδειγμα της οκτάωρης ταινίας *Σαταντάγκο*, το τανγκό του Σατανά, που ο θεατής τη βιώνει σαν υπνωτισμένος, σαν μια αλλόκοτη εμπειρία. Αυτή είναι μια πρόταση από τις πιο σημαντικές που έχουν γίνει τα 10 τελευταία χρόνια. Προτείνω επίσης ένα πολύ εν-

διαφέρον spotlight για τον γάλλο Ζαν Φρανσουά Στεβενέν, άλλος ένας άγνωστος αλλά σπουδαίος δημιουργός. Κι αυτός βρίσκεται στη γραμμή του Κασαβέτη αλλά σε μια γαλλική εκδοχή θα λέγαμε, μπορούμε να βρούμε αναφορές από τον Ρενουάρ μέχρι τον Μορίς Πιαλά, πολύ ελεύθερο στυλ και ταυτόχρονα πολύ συγκινητικό και λυρικό. Έχουμε επίσης τον αμερικανό Μπομπ Ράφελσον, το τρομερό παιδί της δεκαετίας του '70, σκηνοθέτη ανυπότακτο εκείνη την εποχή: νέος κινηματογράφος, απομυθοποίηση του αμερικανικού ονείρου. Θα δούμε όλη την πορεία του με ταινίες πολύ σημαντικές. Μερικές ξεχασμένες άλλες παραγνωρισμένες. Έπειτα είναι τα αφιερώματα στους Νέους Ορίζοντες στον κορεάτη Χου Σανγκ Σο, τον ιταλό Αυρέλιο Γκριμάλντι. Έχουν πολύ μεγάλη γκάμα οι φετινές προτάσεις του Φεστιβάλ φέτος.

ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ

ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ
ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΑΣ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΘΕΑΤΗ, ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ ΜΑΣ
ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ,
ΔΙΑΘΕΤΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΜΟΝΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΕΤΣΙ ΕΝΘΑΡΡΥΝΟΥΜΕ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΜΑΣ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΔΥΝΑΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΦΟΡΑ ΠΑΡΤΕ ΘΕΣΗ, ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΣΑΣ...

viewmaster

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 33, ΤΚ 546 40, 0310 886 286 ΠΑΣΑΛΙΔΗ 147, ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ, ΤΚ 551 33, 0310 444 362 ΟΛΥΜΠΟΥ 112 & ΙΑΣΩΝΙΔΗ, ΤΚ 546 35, 0310 226 313
ΣΕΡΡΕΣ	ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 52, ΤΚ 621 25, ΤΗΛ. 03210 59 139 ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ 13 & ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ, ΤΚ 62122, 03210 56 077

www.vac.gr

VAC

VideoArtClub

The progressive home cinema club

24 DVD SERVICE

DVD VIDEO + VIDEO

24 DVD SERVICE

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 107

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Studio ΕΝΤΡΟΠΙΑ &

OKLAHOMA UNIVERSITY

FILM & VIDEO STUDIES

ΣΠΟΥΔΕΣ

Διευθυντής ο σκηνοθέτης των βραβευμένων ταινιών "Μπίζνες στη Βαλκάνια", "Ο Παράδεισος Ανοίγει με Αντικείμενο" και 10 θεατρικών έργων

Βασίλης Μπουντιούρης

ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΟΠΕΡΑΤΕΡ ΜΟΝΤΕΡ

Studio ΕΝΤΡΟΠΙΑ 4 ΧΡΟΝΙΑ 14 ΒΡΑΒΕΙΑ

Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ 18, τηλ 2310 222694 / studiceen@panafonet.gr

Η καλύτερη χρονιά του κρασιού;

Το '79.*

* Το 1879.

1879. Η ίδρυση της εταιρείας Μπουτάρη. Σήμερα, 123 χρόνια και πέντε γενιές μετά, η οικογένεια Μπουτάρη συνεχίζει να πρωτοπορεί και να γράφει την ιστορία του ελληνικού κρασιού με σεβασμό στην παράδοση και αφοσίωση στην ποιότητα.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

Η κατάσταση των πραγμάτων

Αντιμέτωποι με την οικονομική δυσανεξία των χωρών τους, με τις παλιές κρατικές δομές υποστήριξης να ανημερωπίζονται προβλήματα, οι Βαλκάνιοι σκηνοθέτες βιώνουν συνθήκες οικονομικής ασφυξίας. Έτσι χώροι όπως το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που επιτρέπουν την διεθνοποίηση του έργου τους καθίστανται σημαντικοί, αφού αποτελούν φιλόξενους τόπους για να προσεγγίσουν θεατές. Πολύ περισσότερο όταν δεν μένουν μόνο στην προβολή των ταινιών, αλλά εμπλέκονται και στις διαδικασίες παραγωγής.

Αναφερόμαστε στην πρωτοβουλία του φεστιβάλ για ίδρυση ενός ταμείου για την ανάπτυξη σεναρίων από τις Βαλκανικές χώρες. Αυτή η πρωτοβουλία έρχεται σε μία κρίσιμη στιγμή για τις χώρες της ευρύτερης περιοχής: οι οικονομικές δυσκολίες (απόρροια των πολέμων και των διαδικασιών αλλαγής) ταλανίζουν όλες τις κοινωνίες και φαινόμενα διάλυσης του κοινωνικού ιστού είναι κοινός τόπος.

Απέναντι στα προβλήματα, που αλλού πιο έντονα και αλλού λιγότερο, σηματοδοτούν το κοινωνικό σώμα τρεις στάσεις διαμορφώνονται. Η πρώτη αποστρέφει το βλέμμα από το κοινωνικό πεδίο και δημιουργεί ένα κόσμο μη ρεαλιστικό. Τέτοιες είναι οι περιπτώσεις των ταινιών *Ποντίκια μοίρα* (μία ταινία για μια άγρια και "ανήθικη" παρέα εφηλικών), *Θεός φυλάξει* (όπου η νοσταλγία του παρελθόντος παίρνει την διάσταση ενός παραμυθιού) και *Κοκαλωμένος* (μία "τρελή" μαύρη κωμωδία στο ύφος του χολιγουντιανού σινεμά).

Μία δεύτερη στάση θέτει στο κέντρο τα προβλήματα και εμμένει στις επιπτώσεις τους πάνω στα πρόσωπα. Η ταινία *Στο πουθενά* είναι μια τέτοια περίπτωση, αφού εδώ θα συναντήσουμε τις δοκιμασίες της ψυχής που υφίσταται μια μητέρα, καθώς αναζητά στο Κουρδιστάν τον χαμένο γιο της. Ανάλογη τάση αλλά διαφορετικού ύφους είναι οι ταινίες *Ο δικαστής* (μία πειραματική ανάγνωση της ηθικής και της πολιτικής στα Βαλκάνια), *Φιλανθρωπία* (όπου η επαιτεία γίνεται μια μορφή καλλιτεχνικής έκφρασης, αλλά και βιοπορισμού για τους χαμηλόμισθους καθηγητές της Ρουμανίας) και των τριών μικρού μήκους από τον Βοσνία (*Κάποτε Δυτικά της Βοσνίας*, *Άλλη μια μέρα επιβίωσης*, *10 Λεπτά*). Σ' αυτές τις ταινίες θα δούμε με τον πιο έντονο τρόπο τόσο τις μνήμες του πολέμου όσο και τις δυσκολίες της ειρήνης.

Η τρίτη στάση είναι ίσως και η πιο περίπλοκη: χωρίς να παραγνωρίζει το κοινωνικό πεδίο στρέφεται προς τα τοπία της ψυχής και τους τόπους της καρδιάς. Όπως στην ταινία *Λιουμπλιάνα*, όπου σκιαγραφείται η πορεία προς την ωριμότητα μιας ομάδας νέων: Η μελαγχολία και το σκότος που σκιάζει την ύπαρξή τους δημιουργεί μία έντονη αντίθεση με τον χώρο που διαδραματίζεται η ταινία

—την γανή σκηνή της Σλοβενίας. Πίσω από την λάμψη των χρωμάτων κρύβεται η μοναξιά της ψυχής και οι δυσκολίες της μετάβασης προς την ενήλικη ζωή. Μια ανάλογη αντίληψη θα βρούμε στις εικόνες της ταινίας *Η μοίρα*. Εδώ η ήρωας, ένας υπάλληλος σε εκτελωνιστικό γραφείο, μοιάζει να έχει αποδεχθεί, χωρίς να αντίσταση, τη ροή της ζωής. Αμέτοχος των εξελίξεων, άγεται και φέρεται, επιλέγοντας να ζει ως παρατηρητής. Οξύ και πικρό σχόλιο για τα τεκταινόμενα στο κοινωνικό πεδίο, η ταινία διαθέτει και μια άλλη όχι ευκαταφρόνητη πλευρά. Σκηνοθετημένη με την αυστηρότητα και την λιτότητα ενός Robert Bresson και τον βαθύ πεσσιμισμό του Krzysztof Kieslowski η ταινία χαρτογραφεί τα μύχια μιας ψυχής σε ακινησία. Συνιστά ένα σπάνιο δείγμα της δύναμης που διαθέτει ο κινηματογράφος: να καταγράφει όχι μόνο το ορατό, αλλά και το ασύρατο...

Δημήτρης Μπάμπας

3 ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

10 Λεπτά / 10 minuta

του Ahmed Imamovic (Βοσνία-Ερζεγοβίνη, 2001)

1994. Ρώμη και Σαράγεβο. Πόσο διαφορετικά πράγματα μπορούν να συμβούν σε δυο διαφορετικά μέρη μέσα στα ίδια δέκα λεπτά;

Άλλη μια μέρα επιβίωσης /
Opsto i opsto jedan dan

της Alma Becirovic (Βοσνία-Ερζεγοβίνη, 2001)

Η 55χρονη Σουάντα Μπαϊράμοβιτς ζει με το γιο, τη νύφη και τον εγγονό της. Ο γιος της, Άλεν, τραυματίστηκε στον πόλεμο και δεν μπορεί να δουλέψει. Για να συντηρήσει την οικογένειά της, η Σουάντα απασχολείται στην εξουδετέρωση των ναρκοπεδίων που ακόμα καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης.

Κάποτε, δυτικά της Βοσνίας /
Bilo jednom na divljem zapadu-bih

του Nenad Juric (Βοσνία-Ερζεγοβίνη, 2001)

Πέντε χρόνια μετά τον πόλεμο στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, υπάρχουν ακόμα περιοχές όπου ο πόλεμος μοιάζει σαν μόλις να τελείωσε. Το 1995, οι Σερβοβόσνιοι κάτοικοι της περιοχής του Μπαρνασκό Γκράχοβο εκδιώχθηκαν από τον κροατικό στρατό. Τώρα επιστρέφουν στα σπίτια τους, αλλά δεν έχουν ούτε νερό, ούτε ρεύμα, κι ούτε δουλειές βρίσκουν.

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τσρνές, 12:30

Η ταινία της ημέρας

Στο πουθενά / Nibiryerde

του Tayfun Pirselimoglu (Τουρκία/Γερμανία, 2001)

Η Sukran είναι σαράντα χρονών και εργάζεται στο κεντρικό σιδηροδρομικό σταθμό της Κωνσταντινούπολης. Ο άνδράς της έχει πεθάνει. Κουρδικής καταγωγής, με ενεργή ανάμειξη στο αγώνα για ένα ανεξάρτητο Κουρδιστάν, υπήρξε ένα από τα δύματα αυτού του αγώνα. Η Sukran είναι αφοσιωμένη στον μοναχογιό της, τον Veysel, ο οποίος εργάζεται σε μια μικρή βιοτεχνία. Η έγνοια της είναι πώς να προστατεύσει τον γιο της από επικίνδυνες (και καταστροφικές, όπως πιστεύει) πολιτικές επιρροές. Η εξαφάνιση του Veysel θα συνταράξει την ζωή της. Η αγωνία της θα την οδηγήσει σε μια αναζήτηση που μοιάζει βασανιστική. Μία πληροφορία ότι ο γιος της βρίσκεται στο Mardin, μία πόλη στην Νοτιοανατολική Τουρκία, θα την οδηγήσει σ' ένα μακρύ ταξίδι προς νότο: εκεί θα γνωρίσει έναν άλλο κόσμο.

Ο σκηνοθέτης συνεργάστηκε στο σενάριο της βραβευμένης ταινίας *Ταξίδι στο Ήλιο* της Yesim Ustaoglu που προβλήθηκε στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης το 1999.

Η μητρική αγωνία δίνει τον τόνο σ' αυτή την ταινία. Όμως πίσω απ' αυτή υπάρχει μια πραγματικότητα που καθορίζει μ' ένα τρόπο, πολλές φορές βίαιο, τις ζωές και τις ανθρώπινες σχέσεις. Είναι ο απελευθερωτικός αγώνας για το Κουρδιστάν, είναι η καταπίεση του αστυνομικού κράτους, είναι οι συνέπειες που προκύπτουν όταν κάποιος αποφασίζει να μπει στον αγώνα.

Έτσι στην ταινία υπάρχουν δύο κόσμοι: από την μία πλευρά το σύμπαν της οικογένειας (όπως αυτό εκφράζεται από τη μητέρα) και από την άλλη η συντριπτική κοινωνική πραγματικότητα (η οποία παρουσιάζεται μέσα από υπονοούμενα). Στις εικόνες της ταινίας αυτοί οι κόσμοι έρχονται σ' επαφή, όμως στο κέντρο παραμένει πάντα η μητέρα και τα αισθήματά της: καλείται να συμφιλιωθεί με την απώλεια, πρέπει να αποκτήσει την ικανότητα να θρηνήσει...

Δ.Μ.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τσρνές, 20:00

DIGITAL
VIDEO

Δεν είναι φιλμ και δεν είναι βίντεο.
(High Definition = ψηφιακή απεικόνιση υψηλής ανάλυσης)

Είναι μερικοί όροι που τους ακούς συνέχεια μέχρι που χάνουν την αξία τους. Μερικές τεχνολογικές «επανάσεις» που αναρωτιέσαι γιατί σε αγχώσουν. Αλλά το High Definition είναι απλά ένα εργαλείο το οποίο σίγουρα θα αντικαταστήσει το φιλμ σε κάποιες εφαρμογές. Ελάτε στην εκδήλωσή μας την Δευτέρα 11/11 στις 11-13 το μεσημέρι στον ΟΛΘ -Αποθήκη Γ

Είναι δουλειά μας. Ίσως γίνει και δικιά σας σύντομα.

DVS

«Ένα παράδειγμα από τα πολλά εργαλεία που διαθέτει η AMY Digital Video στους ψηφιακούς τομείς. Το Digital's Field είναι μια φορητή συσκευή με την οποία καταγράφουμε απευθείας σε ψηφιακούς δίσκους από την κάμερα HD (Thomson ή Sony), βλέπουμε το αποτέλεσμα και μπορούμε όπως χρειαζόμαστε»

www.dvs.de

AMY SA - Digital Video
Trias 58, 152 35 Vrilissia-Athens / Greece
Tel.: 003 010 6133000. Fax.: 003 010 6133301.
e-mail: dvsales@amy.gr, web site: www.amy.gr/amydv

video
cinema
club

Π.Π. Γερμανού 5, Θεσσαλονίκη, 540 22 - Τηλ. 0310-284748
Βίτσηνου 65, 40 Εκκλησιές, Θεσσαλονίκη, 546 36 - Τηλ. 0310-969600

complete collections of:

ALMODOVAR * CASSAVETES

EISENSTEIN * LANG * KUROSAWA

TARKOVSKY * JODOROWSKI

FELLINI * KUBRICK * KAR-WAI WONG

WOODY ALLEN * JARMUSCH

classics
independent
cult

VHS & DVD

and more ... !!!

τώρα, και στο κέντρο των 40 Εκκλησιών

www.aza.gr

DO YOUR OWN FESTIVAL

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα
αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τοικουδιά (ρακί)
με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με
προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά,
λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σητειακές ελιές, απάκι
και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας,
μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος
να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με
τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα
ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο **0310 228 300**

LANCIA

thesis

AMBASSADOR OF THE ITALIAN "ARTE DI VIVERE"

www.lanciathesis.gr

Ένα ταξίδι σε εικόνες εξωτικές

Από τους χιονισμένους δρόμους της Βεϊντσίη, στις απομακρυσμένες επαρχίες του Βόρειου Βιετνάμ. Από τις φτωχογειτονιές της Ταϊπέι στους αμμόλοφους της Ανατολικής Ιάβας. Από την βιομηχανική πόλη Datong στην Βόρεια Κίνα σε ένα μικρό σχολείο της Ιαπωνίας και από εκεί σε μία μεγαλούπολη της Νότιας Κορέας. Ένα ταξίδι σε μέρη άγνωστα, σε πολιτισμούς μακρινούς, σε τόπους και μέρη εξωτικά: το αφιέρωμα Παράθυρο στην Ασία προτείνει μια περιπλάνηση με όχημα τον κινηματογράφο στους πολιτισμούς της Νοτιανατολικής Ασίας.

Χώρες με μια λαμπερή παράδοση στο σινεμά (όπως η Ιαπωνία), μ' ένα έντονο παρόν (όπως η Κίνα, η Νότια Κορέα ή η Ταϊβάν) ή μ' ένα γεμάτο προσδοκίες μέλλον (Βιετνάμ ή Ινδονησία). Σκηνοθέτες όπως οι Zhang Yimou, Hou Hsiao-Hsien, Tsai Ming Liang, Edward Young, Takeshi Kitano, Wong Kar-wai έχουν ήδη μια διακριτή παρουσία και ένα αναγνωρίσιμο ύφος από το δυτικό κοινό. Τώρα στις ταινίες του αφιερώματος θα γνωρίσουμε την νέα ελπιδοφόρα γενιά αυτών των χωρών, θα έρθουμε σε επαφή με προσεγγίσεις -σε παραδοσιακά θέματα όπως είναι ο έρωτας και η ενθελικώση- από νέες οπτικές γωνίες ή θα συναντήσουμε θεματικές καινούριες όπως οι αναστατώσεις που προκαλεί ο εκσυγχρονισμός σε παραδοσιακές κοινωνίες. Βραβευμένες σε διεθνή φεστιβάλ και έχοντας γνωρίσει την αποδοχή των κριτικών και του κοινού, οι ταινίες αυτές αποτελούν ελάχιστες ψηφίδες από ένα τεράστιο ψηφιδωτό που σχηματίζει την εικόνα του κινηματογράφου στην Νοτιανατολική Ασία. Αν κάποιος αναζητούσε ένα κοινό σημείο αναφοράς σ' αυτές τις ταινίες θα στεκόταν στην κεντρική παρουσία, που κατέχουν στην δραματική πλοκή νεανικά

Ιαπωνία, Κίνα, Βιετνάμ, Νότια Κορέα, Ταϊβάν και Ινδονησία, χώρες που άλλες σε μεγαλύτερο βαθμό και άλλες σε μικρότερο, διεκδικούν μια δυναμική παρουσία στο σύγχρονο κινηματογραφικό τοπίο.

προκαλεί συχνά τις αντιδράσεις και την απόρριψη του κοινωνικού περιγύρου. Για τα πρόσωπα που τον βιώνουν, ο έρωτας είναι ο τρόπος για να ζεις, είναι η ασπίδα προστασίας απέναντι στην συμβατικότητα και τον κομφορμισμό.

Σε κάποιες από τις ταινίες του αφιερώματος θα συναντήσουμε τις αγωνίες της μετάβασης από την εφηβική ηλικία προς την ωριμότητα: όπως στις ταινίες *Οι καλύτεροι καιροί*, *Ψίθυροι της άμμου* και *blue*. Η εγκατάλειψη του μαγικού σύμπαντος της εφηβείας, η ανακάλυψη της σεξουαλικότητας, οι σκιές του θανάτου και της αρρώστιας που εισβάλλουν ξαφνικά, οι πλήρεις περιπλοκών και συναισθημάτων σχέσεις στο εσωτερικό της οικογένειας: όλα τα προηγούμενα συνοδεύουν την πορεία προς την ενήλικη ζωή.

Τέλος στις ταινίες του αφιερώματος Παράθυρο στην Ασία θα βρούμε τις αγωνίες απέναντι στις δυσκολίες του κοινωνικού χώρου. Άγνωστες απολαύσεις, *Seafood*, *Η έρμη κοιλάδα*:

σ' αυτές νεανικά πρόσωπα να βρίσκονται αντιμέτωπα με δυνάμεις που αλλάζουν βίαια το κοινωνικό τοπίο. Τα εμπόδια που πρέπει να υπερπηδηθούν και η προσωπική ευθύνη (*Η έρμη κοιλάδα*), η απελπισία και ο πόνος μίας ζωής χωρίς μέλλον (*Seafood*), η αναζήτηση (μάταια δίκως άλλο) ενός μέλλοντος, όταν όλα γύρω αλλάζουν με γοργούς ρυθμούς (*Άγνωστες απολαύσεις*). Τα πρόσωπα στις ταινίες αυτές δεν είναι "ήρωες" -τουλάχιστον όχι με την τυπική έννοια του όρου. Στις εικόνες αντηχεί ο πόνος της ψυχής τους, οι αγωνίες της ύπαρξης. Είναι πρόσωπα που βιώνουν εσωτερικές συγκρούσεις, συνθλίβονται, καθώς αναζητούν μία διέξοδο. Η κατάληξη αυτής της αναζήτησης συχνά δεν είναι αισιόδοξη...

Δημήτρης Μπάμπας

Η ταινία της ημέρας

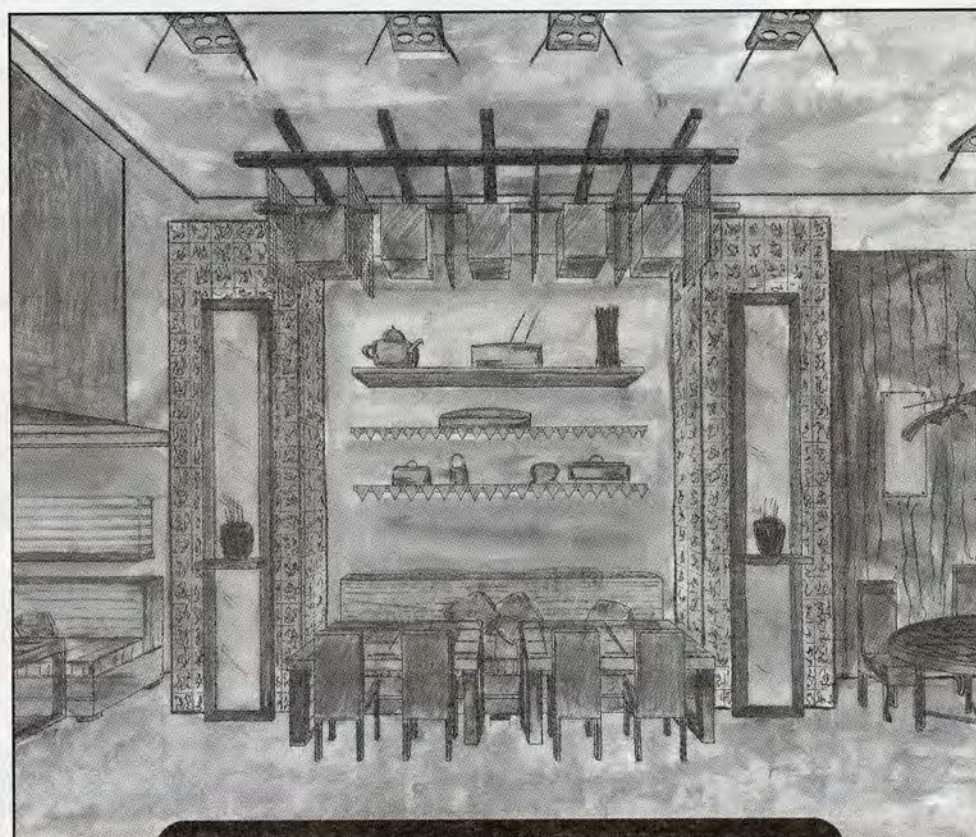
Όαση / Oasis

του Lee Chang-dong (Κορέα, 2002)

Ο Jong-Du είναι ένας πρώην κατ'άδικο. Η οικογένειά του τον αντιμετωπίζει με περιφρόνηση -είναι το "μαύρο πρόβατο". Δυόμισι χρόνια φυλακή και τρεις καταδίκες (για επίθεση, απόπειρα βιασμού και φόνο εξ' αμελείας) είναι ο απολογισμός της ζωής του. Μία επίσκεψη στην οικογένειά του δύνάμει θα τον αλλάξει. Θα συναντήσει τον έρωτα της ζωής του. Η Gong-Ju είναι ανάπηρη, έχει κινητικά προβλήματα και δυσκολεύεται να μιλήσει. Βρίσκεται συνεχώς κλεισμένη μέσα στο μικρό διαμέρισμα. Η γνωριμία τους θα ξεκινήσει με τρόπο άσχημο (ο Jong-Du θα προσπαθήσει να την βιάσει) όμως γρήγορα τα αισθήματα συμπαθείας και αμοιβαίας έλξης θα έρθουν στην επιφάνεια. Οι δύο τους θα ζήσουν έναν έρωτα απαγορευμένο και για τον κοινωνικό τους περίγυρο αδιανόητο. Αντιμετωπίζοντας την προκατάληψη και την απάρεσκεια των οικογενειών τους ο Jong-Du και η Gong-Ju γρήγορα θα βρεθούν μπροστά σε εμπόδια ανυπέρβλητα. Όμως μόνο προσωρινά θα καμφθούν. Η δύναμη της αγάπης θα συντρίψει τις αντιστάσεις... Όπως οι σκιές από τα δένδρα σκοτεινιάζουν τον πίνακα στο δωμάτιο της Gong-Du έτσι και οι κοινωνικές προκαταλήψεις ρίχνουν βαριά την σκιά τους πάνω στους δύο ερωτευμένους. Όμως ποτέ δεν σκιάζουν τα αισθήματα τους -παραμένουν πάντα σταθερά προσηλωμένοι ο ένας προς τον άλλο-, αυτό που σκιάζουν είναι την θέση τους μέσα στο κοινωνικό σύνολο. Σ' αυτή την ταινία μπορούμε να ανακαλύψουμε την βαθύτερη ουσία του έρωτα και της σαρκικής επιθυμίας: την δημιουργία δηλαδή ενός κλειστού σύμπαντος όπου οι ερωτευμένοι έχουν την μορφή που δίνουν οι ίδιοι στον εαυτό τους και στον άλλο -και όχι την μορφή που δίνει ένας τρίτος. Την στιγμή που Gong-Ju φαντασιώνει είναι αποκαλυπτική: καμιά αναπηρία δεν την κρατά πλέον δέσμη στο αναπηρικό καροτσάκι - τώρα μπορεί να χορεύει με τον αγαπημένο της. Ο κόσμος του έρωτα και της φαντασίας έχει τους δικούς του νόμους και κανόνες. Και σ' αυτό τον κόσμο ο Jong-Du (ο Στρατηγός) και η Gong-Ju (η Πριγκίπισσα) είναι υπήκοοι.

Δ.Μ.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 20:00

Πλ. Αριστοτέλους 4, τηλ. 2310 234027

mojo
Lunch & Dinner

HIGH DEFINITION

Ελληνικός Κινηματογράφος Η επόμενη μέρα...

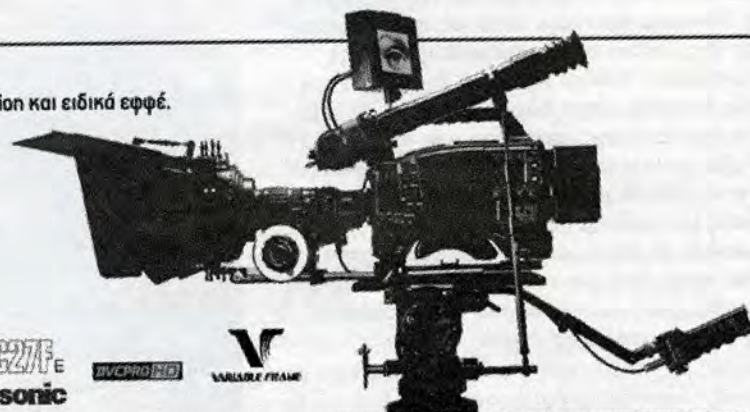
Εμείς είμαστε έτοιμοι. Εσείς;

Με μεταβλητό frame rate (4 - 60 καρέ/sec σε βήματα του ενός καρέ) για slow motion και ειδικά εφέ.

Βέλτιστο film transfer λόγω τετραπλάσιας ωφέλιμης ανάλυσης και εγγραφής frame (progressive scan) αντί για field (interlaced).

Ανώτερο contrast και δυναμική περιοχή χρώματος, έως και 10 φορές, από την τεχνολογία βίντεο που χρησιμοποιείται σήμερα.

Λευκά και μαύρα, σκιές και highlights, όπως μόνο στο film τα έχετε συναντήσει...

AJ-HDC27E
Panasonic

DVCPRO HD

V
VARIABLE FRAME

editpro HD/m

Υψηλή ποιότητα εγγραφής, ασυμπίεστου σήματος High Definition απ' ευθείας από την κάμερα, χρησιμοποιώντας την τεχνολογία Direct2Disk™, με βάθος χρώματος 10 bit.
Μοντάζ σε High Definition για film transfer χωρίς απώλειες γενιάς.
Αναπαραγωγή slow motion και ειδικών εφέ στο γύρισμα.

Η τεχνολογία Direct2Disk™ ανεπτυγμένη στην Ελλάδα από την Eagle Research A.E., αποτελεί παγκόσμια πρωτοπορία στο χώρο του **Digital Cinematography**.

Eagle Research A.E.
Βουλιαγμένης 272B 173 43 Αγ. Δημήτριος Αθήνα
τηλ: +30 210 97 69 280 fax: +30 210 97 69 289 http://www.eagle.gr

D2D
DIRECT2DISK

EWS
EDIT WHILE SHOOTING

TO editpro HD/m ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΩΤΟ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: EAGLE RESEARCH A.E.

Panasonic is registered trademark. D2D, EWS, Direct2Disk, are trademarks pending.

Eagle
Research

Caffè Vescovi

DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο

καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις

τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

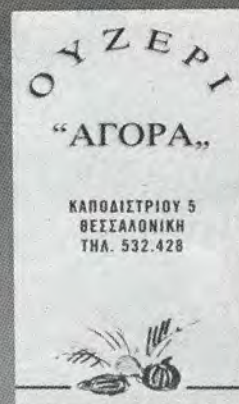
Accento

SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 4 - ΡΟΚΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (2310) 240 642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43 - ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (210) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

ΓΙΑ ΚΑΛΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΦΑΓΗΤΟ

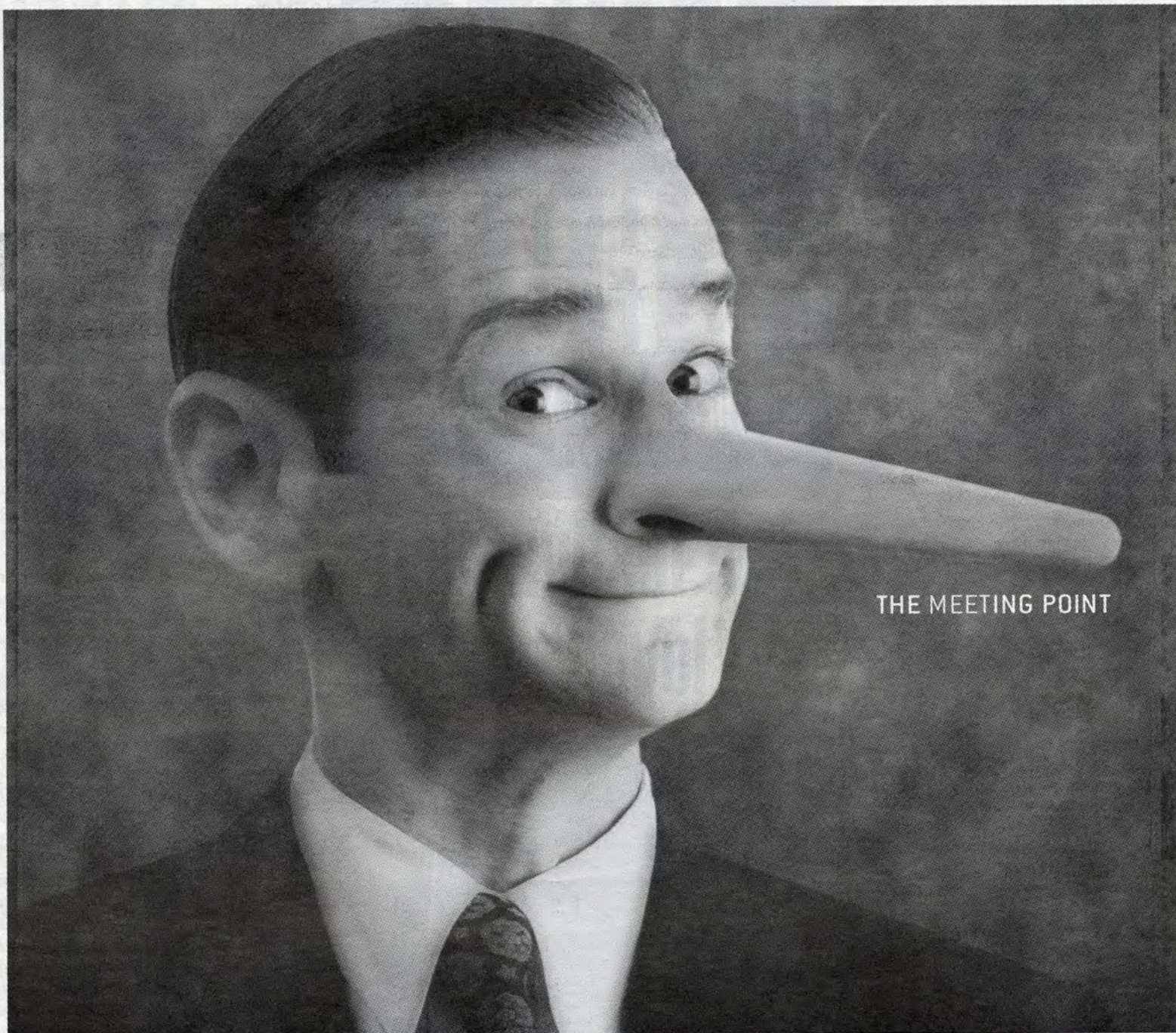

ΚΑΙ ΜΕΤΑ...

Βεντέτα

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 3 ΤΗΛ.0310 234 973

ΓΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΛΑΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΜΕ ΑΠΟΨΗ

THE MEETING POINT

SOCIAL
◆ C A F E ◆

Κούσκουρα 2 & Μητροπόλεως • 546 22 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: 0310 253 268 • e-mail: social@hol.gr
Παύλου Μελά 28, Πλατεία Δημαρχείου Εύσματος • 562 24 Εύσματος • Τηλ.: 0310 774518

Whether you've arrived at the 43rd Thessaloniki International Film Festival with a teeny handbag or three bulging suitcases of essential disguises, you need to be briefed. Your mission: To watch as many of the 200-some films as possible. Get to know backgrounds, works and whims of Marco Bellocchio, Pantelis Voulgaris, Larry Clark, Hong Sang-Soo and Bela Tarr (to name a few). The International Competition will introduce newcomers, the New Horizons section present rebels. Michel Demopoulos and his state-of-the-art team have also identified the key Balkan and Asian players. Oh, and for the critics, it is essential that you keep a low profile after scathing reviews. This message will self destruct.

First Impressions

Goal! UK hit "Bend it Like Beckham", directed by Gurinder Chadha, launches the festival with its look at a young football-crazy Indian-British woman. The festival's closing film will be Todd Haynes' "Far from Heaven", about racism and conformity in 1957 suburbia.

Mission Impossible

Homecomings, escapes and family are themes in many of the first- or second-films competing for the Golden and Silver Alexander prizes. The films are from: Thailand (jungle escape story "Blissfully Yours"), Germany (sibling rivalry-filled "Bungalow"), Argentina (outlaw-to-police chief tale "El Bonaerense"), Mexico/Japan (suicidal man's rebirth story "Japan"), Japan (rain-centred "Woman of Water"), Korea (failed musician's homecoming "Let's Not Cry"), Romania (three interlocked stories "Occident"), Iran (a woman's forbidden love tale "Wishes of the Land"), US (love lesson "Roger Dodger"), France/Algeria (Algeria escape "Les Chemins de L'Oued"), France (brothers tale "Vivre me tue"), Slovenia (sister-brother relationship film "Blind Spot"), Palestinian (wartime love story "Rana's Wedding"), Czech Republic/Slovakia (a widow's return home "Some Secrets") and Greece (child's loss of a parent tale "Tough Goodbyes: My Father" and provincial woman profile "You'll Regret It").

The Italian Connection

Energy and anarchy can be found within director Marco Bellocchio's work, which questions family, religion and government, while also examining individual psychology. Twenty-eight of the director's works will be shown at this year's Thessaloniki Festival. Born in Piacenza in 1939, Bellocchio studied Philosophy in Milan and film in Rome and London. His first feature, "Fists in the Pocket", sent shock waves through the Italian film world in 1965. The festival will show the range of his shorts, documentaries and features, including "In the Name of the Father" as well as 2002 film "My Mother's Smile". Together with actor Lou Castel, Bellocchio will be honoured at the festival. There will also be an exhibit of the filmmaker's cinema designs at the State Museum of Contemporary Art.

Marco Bellocchio

Expect the unexpected

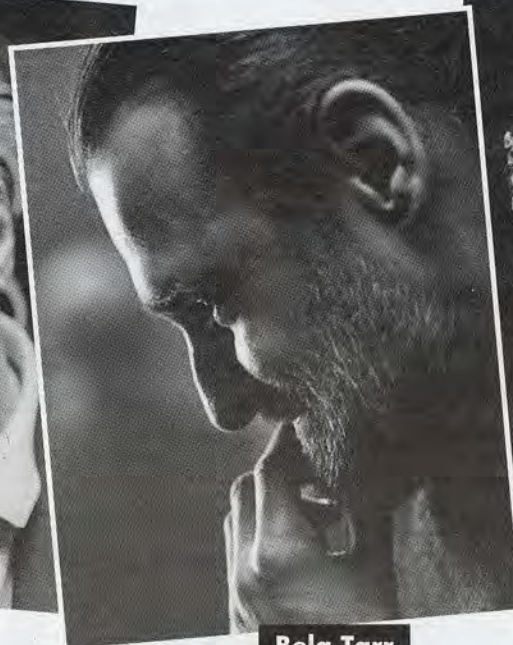
Directors Abbas Kiarostami and Larry Clark, each daring in their own way, will be present to unveil their latest works in the festival's most experimental section, New Horizons. (The films are "Ten" and "Ken Park", respectively.) New Horizons is expecting spotlighted video artist Shirin Neshat, Mexico's daring Jaime Humberto, Korea's witty innovator Hong Sang-Soo and Italian author/director Aurelio Grimaldi. Apart from some 48 films, Dimitris Eipides' section will also host a concert by Finnish group Pan Sonic (Tickets: 22 and 25 euros, at Idrogios) as well as an exhibition of 80 photographs from Iran.

The Tarr, Rafelson and Stevenin Files

The existential and social questioning of director Bela Tarr at long last reach Greece, through the Thessaloniki Festival. Born in Pecs, Hungary in 1955, Tarr was only 22 when he created feature "Family Nest",

The festival that loved me

Bela Tarr

one of Budapest's first docu-fiction films. Non-actors? trapped in raw close-ups and daily routines are often found in his film. Also honored, and presenting a dozen of his films is US director Bob Rafelson. Among his films are 1970's "Five Easy Pieces" (with Jack Nicholson), 1981's "The Postman Always Rings Twice" and 2002 short "Porn.com". The New Yorker started out in TV and radio, created The Monkees and BBS (the company that produced "Easy Rider") before directing "Head" in 1968. His noir crime films look at America's underbelly and films like "Stay Hungry" get personal. Also spotlighted is France's Jean-Francois Stevenin, the actor/director who has appeared in some 100 films and created three of his own.

Grecian Yearnings

The festival will be honouring Pantelis Voulgaris, who has been a major presence in Greek film since 1966 short "Jimmy the Tiger". Twenty-one works of this director, who offers beautiful, socially-relevant images of Greece, will be shown. Among his most significant films are prison story "Stone Years", telling of the repression of the Greek left. Thessaloniki's Yiannis Dalianides, known for his poetic cinema, will also be spotlighted. Meanwhile, 21 new local productions will be unveiled as tradition dictates. Though it hasn't been a great year for Greek cinema at the box office, new films keep revealing a diversity of voices. Among better-known directors presenting their latest works are cult filmmaker Nikos Nicolaides, award-winning Nikos Grammatikos, Roviros Manthoulis and Nikos Kornillios. There are more films by women this year, including documentary-maker Stella Theodoraki's first feature. On November 11, the festival will honour the memory of legendary Greek comic Costas Hadzichristos. The Greek Film Centre, responsible for most Greek productions, invites journalists to a wine reception on November 8 and a press conference on November 12.

Subversive Behavior

"Orgasmic Cinema" is the name of a selection of daring shorts Athina Rachel Tzagari and Spencer Parsons have curated. Their politically incorrect picks (on themes like nirvana and the aphrodisiac of power) are divided into three entities.

Friendly Northern Neighbours

Balkan screenwriters take note. The Thessaloniki Festival wants you...to write. The festival has created a new Balkan Fund, which will finance the creation of great scripts. Four to five screenplays (including at least one from Greece) will be backed with funds up to 10,000 euros each. With regards to already-made films, this year's Balkan Survey includes eight features and three shorts. They range from Turkish "Fate", about an accountant who allows his life to roll by passively, even when accused of murder, to FYROM "The Judge", where a filmmaker shoots a demonic character.

Never forget a face

For the first time, the Thessaloniki Festival will promote the European Union's "Shooting Stars". See their films, just in case Enrique Alcidés, Michael Finger, Fabrizio Gifuni, Athina Maximou, Maria Wurgler Rich and Carla Bolito become household names someday.

From Berlin to Beijing

Twenty years after his death, the festival and the Goethe Institut is devoting four days to bringing Reiner Werner Fassbinder's TV series "Berlin Alexanderplatz" (shot in 16mm between 1979-80) to the big screen for the first time. The work is based Alfred Döblin's 1929 novel about anti-hero petty criminal Hanz Biberkopf and a man called Reinhold, who exercises a strange power over him. Set in the time of the Nazis ascent to power, it consists of 13 episodes and an epilogue. This year the festival, whose appreciation for Asian productions is often seen its awards, will offer a "Window

to Asia" sponsored by the Asia-Europe Foundation. A handful of new films introduce viewers to characters like a prostitute in Beijing ("Seafood") and two best friends in Taipei ("The Best of Times").

Vital Events

Be aware that the lighting/metal installation along the port is the work of Yann Kersale. Curiosity seekers should attend Amy Digital Video's presentation on special effects technology (November 11). Then, at Mylos, the festival presents "e-magic 2002" internet media (November 12-16) and a related presentation (November 13th-14th). Eight festival films travel throughout Macedonia and Thrace November 9-20. Last but not least, are a concert by popular Greek singer Dimitra Galani at Thessaloniki's Music Hall on November 15 and 16. (Tickets: 12 to 35 euros, tel 2310-895938-9) and a poster exhibit devoted to actress Melina Mercouri at the Macedonian Museum of Contemporary Art

Angelike Kontis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 113 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΧΤΕΣ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΣΗΣ, ΟΛΓΑ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΤΣΙΔΕ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ,
ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΥΤΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

